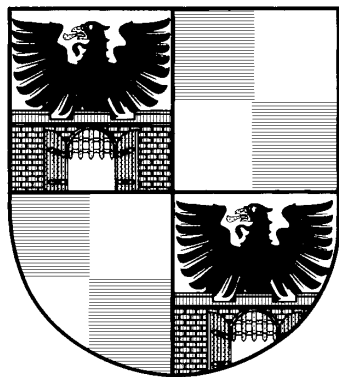




STAROSTI STAROSTŮ

Vstoupili jsme do roku 2006 – do roku volebního. Také v tomto roce musí starostové řešit své velké i malé starosti. Jak se žije v jejich obci? Co se již stačilo udělat a naopak, co ještě zbývá? Podaří se jim splnit to, co si při nástupu do své funkce předsevzali? Tyto či podobné otázky budu klást starostům sousedních obcí i v tomto roce. Začala jsem ve Střezimíři u pana starosty Jiřího Klimeše.

Nebylo pro mne jako pro řidičku nikterak lehké se do Střezimíře dostat. Ten prosincový den, kdy jsem měla za panem starostou namířeno, byla silnice pokryta hlubokým, rozbředlým sněhem a ve vyjetých kolejkách to pěkně podkluzovalo. Pro místní obyvatele ovšem nic nového, jsou zvyklí. Vědí, že to již patří k životu v těchto kopcích. Konec konců, bydlí v obci, která se pyšní raritou – nejvýše položenou železniční stanicí na trase Praha – Vídeň, což pan starosta také s pychou zdůraznil.

ŽELEZNIČÁŘ

Začala jsem trochu netradičně – předala jsem panu starostovi jako malou pozornost vydání Našeho domova.

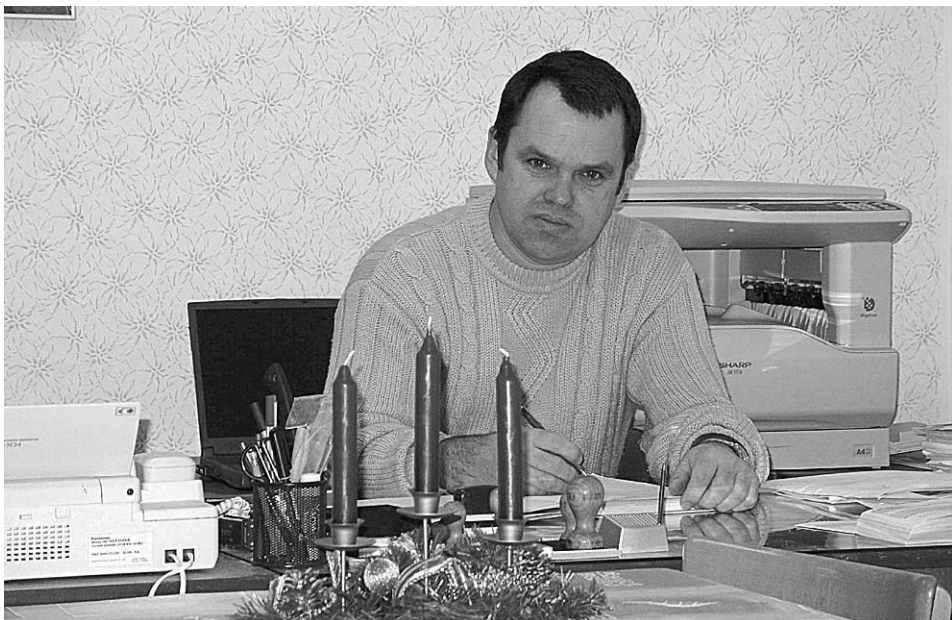
„Moc děkuju, u nás bychom také rádi podobný časopis vydávali, sice jenom občasník, který již dříve vycházel. Všichni víme, že by to bylo dobré dělat, ale nikdo si to netroufá vzít na starost. Je dobré, když si lidé mohou přečíst, co se u nich v obci nebo v okolí nového děje. Vidíte, to by mohl být jeden z dalších cílů.“

Ale ono není ani moc publikací o vaší obci. A bylo by o čem psát. Vždyť má zajímavou historii, překrásné okolí, bohatý život.

„Ano, je to zase o čase, který by tomu někdo věnoval. K dispozici máme spoustu starých kronik. Řadu starých záznamů najdeme ve škole, kroniku si vedli kdysi ochotníci, kteří tu působili, hasiči...“

Zmiňoval jste školu, vím, že tu dlouhé roky bývala a pak jste ji museli zavřít?

„Nebylo možné ji udržet. V obci není odpovídající počet dětí a přitom v blízkém Borotíně je výborná škola, která také zápasí s počtem dětí. Samozřejmě, že to náš cíl, zrušit školu, nebyl, ale ekonomická stránka věci rozhodla. Dnes dojíždí do školy děti do Milčína, někteří do Votic a do Borotína. Naštěstí je odtud dobré spojení autobusem i vlakem.



Jiná stránka věci je, co s budovou školy. Je to problém nejen Střezimíře, ale každé vesnice, kde taková budova zůstane. Je to dominantní budova uprostřed vesnice, historicky cenná a teď co s ní. Kdysi jsme si nechali udělat studii na turistickou ubytovnu, ale dnes se spíše přikláním k myšlence vícedílového využití. Jeden, dva malé byty, dole umístit například knihovnu – ta by si větší prostory zasloužila, nějakou místnost využít jako klubové zařízení, prostě, zanechat tu budovu jako centrum pro všechny, ať vesnici stále slouží. Také mne napadla myšlenka jednu místnost zařídit jako muzejní expozici, třeba jako starou školní třídu. Starých exponátů by se v budově i po okolí našlo dost a budoucím generacím by se alespoň připomnělo, jak se dříve učilo.“

Říkal jste, že tu kdysi působily různé spolky? Jak je to s nimi dnes?

„Máme tu velmi dobrý spolek dobrovolných hasičů. Působí tu oddíl malých i dospělých a zejména mladí hasiči mají veliké úspěchy v nejrůznějších soutěžích. Dá se říct, že jsou nejdůležitější složkou v obci. Pak tu jsou myslivci, včelaři, ale hlavní jsou ti hasiči. Škoda, že tu nemáme velké hřiště. V obci jsme sice vybudovali tenisový kurt a příští rok máme v úmyslu upravit navazující volejbalové hřiště, ale velké hřiště by si hasiči a ostatní zasloužili. I tak je ovšem sportovního využití v okolí dostatek.

V Mezně pracuje velmi dobrý fotbalový oddíl, v Borotíně zase basketbalový. Navíc, všude v okolí je spousta kvalitních cyklistických tras a běžeckých stezek v zimě. Kdo chce sportovat, možnost má.“

pokračování na 3. straně

Vybíráme z obsahu:

- **Starosti starostů.** Tentokrát na návštěvě ve Střezimíři.
- **Vedení města bilancuje.** Novoroční zhodnocení starostky města RNDr. Marie Kovalové
- **Policie ČR radí občanům.** Jak předcházet krádežím?
- **Moje první taneční** – taneční kurzy očima jejich absolventů
- **Prčické střípky: příběh třetí – Policajt Ré**
- **Jak Český Merán ke svému jménu přišel.** Pan učitel M. Fiala opět „zabrousí“ do historie našeho kraje.
- **Nezapomínejme v zimě na ptáčky** – poradíme, jak přikrmovat ptáčky v zimě
- **Jak jsme hráli v sezoně 2004 – 2005.** Celkové zhodnocení uplynulého fotbalové sezony.
- **Předsevzetí** – novoroční zamyšlení pana Soběslava Fürsta

Zápis ze 7. zasedání Zastupitelstva města Sedlec-Prčice

konaného dne 12. 12. 2005 od 17,00
hodin v zasedací místnosti MěÚ

Přítomni: 10 v okamžiku zahájení – během projednávání 1 bodu se dostavil p. Petr Novák a p. Pavel Král – celkem 12 členů

Omluveni: ing. Josef Hořejší, Ladislav Otradovec, Mgr. Štěpánka Trnobrská

Hosté: zástupci České spořitelny: ředitel OP Příbram Mgr. Lubomír Kroupa a Petr Chotívka

Starostka nejprve přivítala hosty České spořitelny, kteří při této příležitosti předali Městu Sedlec-Prčice dar České spořitelny – obraz malíře Aloise Bílka z roku 1940. Je to olej na plátně o velikosti 80 x 100 cm v ozdobném zlaceném rámu, který znázorňuje hezký podzimní pohled do údolí Českého Meránu od Mírovek. Obraz nechal prý namalovat tehdejší ředitel občanské záložny Stanislav Kofroň. Vzhledem k tomu, že objekt České spořitelny, kde obraz byl, je v současné době nabízen k prodeji, vedení města oslovilo ČS za kolik by obraz prodala. Díky panu řediteli Kroupovi nebylo nutné obraz kupovat – dostali jsme ho darem s jedinou podmínkou, že bude umístěn na radnici a to samozřejmě bude.

Starostka jménem města zástupcům České spořitelny za dar poděkovala.

Připomínky k zápisu z minulého zasedání:
bez připomínek

Ověřovatelé zápisu z tohoto zasedání:

Jan Fára a p. ing. Karel Hocke

Hlasování: **10 pro**

Seznámení s programem 7. zasedání přednesla starostka

Hlasování o předloženém programu: **10 pro**

1. a) Úvěr ve výši 7,2 mil Kč a b) rozpočet města na rok 2006

a) Přítomným zastupitelům p. Chotívka vysvětlil rozdíl mezi úvěrovým příslibem, který schválilo zastupitelstvo dne 26. 10. 2005 a smlouvou o úvěru, kde jsou v den podpisu zaručeny úrokové sazby a další podmínky a seznámil je se třemi variantami úvěru. Ze strany ČS je úvěr schválen. Částka sjednaného úvěru nemusí být celá vyčerpaná, nedočerpání smluvené částky není sankcionováno, smlouva je bez poplatků, platí se jen 300,- Kč měsíčně za vedení účtu (po dobu vedení účtu).

Na dotaz p. Podzimka „na co si půjčujeme“ odpověděla p. starostka, že půjčka je jako záloha na financování nepředvídatelných a nutných výdajů při výstavbě kanalizace, na opravy a rozšíření veřejného vodovodu a případných havarijních stavů, které by mohly nastat během roku 2006.

Ing. Hocke se připojil k diskusi s požadavkem znát strukturu takových výdajů, hrubé finanční odhady v daných lokalitách.

Je obvyklé nejdříve zpracovat co všechno by se mělo opravovat a podle těchto potřeb si zajistit financování. Někým způsobem byla stanovena celková výše úvěru, tak postačí když budou zastupitelé s tímto způsobem výpočtu úvěru seznámeni. Starostka odpověděla, že není možné havarijní stavy předvídat, natož provádět na tyto akce finanční odhady, ale finanční rezervu pro tyto příležitosti je třeba mít. Zástupce ČS p. Chotívka upřesnil, že použití prostředků z úvěru není na nic vázáno. Starostka dále sdělila, že výdaje z úvěru budou zvlášť přísně kontrolovány a požádala ing. Hockeho, zda by nevedl komisi, která by tyto výdaje specifikovala a kontrolovala. Vzhledem k tomu, že starostka chce podepsat smlouvu o poskytnutí úvěru do konce roku 2005 -> musel by se zpracovat investiční plán do vánoc. S ohledem na pracovní zaplnění ing. Hocke tuto nabídku nemohl akceptovat.

Po dalším jednání zastupitelstvo schválilo uzavření smlouvy o úvěru ve výši 7.200.000,- Kč se splatností 8 let a úrokovou sazbou vázanou na PRIBOR 6M na financování projektu „Kanalizace a ČOV Sedlec-Prčice“ a rekonstrukci a doplnění stávající vodovodní sítě s Českou spořitelnou, a.s. a zajištění úvěru budoucími rozpočtovými příjmy.

Hlasování o podpisu k uzavření úvěrové smlouvy s ČS, a.s.: **9 pro 3 se zdrželi**

Hlasování o smlouvě s nejnižší úrokovou sazbou – šestiměsíční příbor: **9 pro, 3 se zdrželi**

b) Rozpočet na rok 2006

Rozpočet byl řádně vyvěšen, rada doporučuje zastupitelstvu takto navržený rozpočet na rok 2006 schválit. Navržené příjmy činí 87 486 000,- Kč a výdaje 98 213 000,- Kč, záporné saldo je vyrovnáno zapojením přebytku z dosavadního hospodaření a úvěrem od ČS a.s. Nebyly vzneseny žádné připomínky k takto navrženému rozpočtu.

Hlasování o rozpočtu: **12 pro**

2. Šestá úprava rozpočtu v tomto roce – 2005

Zvýšení příjmů (daně, odpady, pohřebnictví, kultura a splátky FRB) je celkem o 975 000,- Kč.

Ve výdajové části se některé výdaje (kanalizace, odpady, kino, úprava lyžotras) zvýší a některé se sníží (vodovod, JPO a čerpání z FRB). Celkem budou výdaje sníženy o 644 790 Kč.

Nebyly vzneseny připomínky.

Hlasování o šesté úpravě rozpočtu:
12 pro

3. Prodej pozemku č. 953/2 k.ú. Dvorce

Jedná se o pozemek na hrázi rybníka v Mitrovicích, který by rád koupil, s věcným břemenem veřejného přístupu, majitel

sousedních pozemků a to se záměrem rekonstrukce koupeneho objektu pod touto hrází, vyčištěním přilehlého rybníka a opravy této hráze. Rada prodej pozemku doporučuje s tím, že na něm zůstane věčné břemeno přístupu pro Město Sedlec-Prčice, tzn. pro veřejnost. S prodejem za této podmínky souhlasí i ZOD Přestavky (písemné stanovisko), které přes tento pozemek jezdí na jimi obhospodařované pozemky v dané lokalitě. Zájemce o koupi navrhuje kupní cenu 39 920,- Kč s tím, že věčné břemeno bude zřízeno bezúplatně.

Hlasování o prodeji pozemku za navrženou cenu s danou podmínkou věcného břemene: **12 pro**

4. Výhledový místní program obnovy území – jako podpůrný doklad k žádostem o dotace

O tomto návrhu byl již jednáno na pátém zasedání zastupitelstva, ale nebyl schválen.

Starostka oslovila přítomné zda mají nějaké dotazy nebo připomínky o co by měl být daný program rozšířen. Pan Podziměk sdělil, že své stanovisko již řekl na minulém zasedání a že pokud to zastupitelstvo schválí není to nic proti ničemu. Pan Hocke se připojil s otázkou o nutnosti, zda je takový dokument nezbytnou součástí žádosti o dotace a p. Novák, zda se bude rozšiřovat tento plán. Starostka sdělila, že obdobné plány mají i okolní obce, průběžně se doplňují a že tento dokument je přikládán k žádostem o dotace podávaným v rámci společenství obcí Čertovo Břemeno.

Hlasování o místním programu obnovy území: **8 pro 4 se zdrželi**

5. Prominutí pohledávky – pokuty 25 000,- Kč udělené stavebním úřadem

Výše uvedená sankce je nejnižší hranice daná stavebním zákonem za započetí stavby bez stavebního povolení (jednalo se o rodinný dům). Postižená žádá o prominutí této sankce z toho důvodu, že měla nasmlouvané řemeslníky na práce. Rada navrhuje snížit pokutu o 20 000,- Kč, tj. na 5 000,- Kč. Správní poplatek ve výši 1 000,- Kč musí být uhrazen v každém případě.

Celou tuto problematiku konzultoval okamžitě telefonicky p. Podziměk s ing. Holendovou vedoucí odboru územního a stavebního řízení Krajského úřadu, a sdělil, že zastupitelstvo se může usnést, že pohledávku nebude vymáhat v plné výši.

Další diskuse k tomuto bodu se vedla o tom, zda se stavbou bylo započato než bylo vydáno stavební povolení (ano) nebo zda stavební povolení do začátku stavby nenabývalo právní moci. Pak také byla vyslovena obava, aby nenastala situace, kdy se jako lavinou začne stavět bez stavebního povolení všechno možné a stavebníci budou požadovat prominutí těchto sankcí.

Zastupitelé se v názoru na tento problém nedokázali sjednotit.

Starostka pak dala hlasovat:

- o prominutí pohledávky dle návrhu Rady města: 4 pro 8 se zdrželo
- o prominutí celé pohledávky tj. 25 000,- Kč: 5 pro 7 se zdrželo

Zastupitelstvo bere na problém vědomí a na sedmém zasedání v této věci nerozhodlo.

6. Odpis majetku navrženého likvidační komisí

Majetek navržený k likvidaci řádně prošel jednáním a kontrolou likvidační komise. Celkový odpis majetku činí u dlouhodobého hmotného majetku, obor 022 (stroje a zařízení) částku 113 191,- Kč, u drobného dlou-

hodobého hmotného majetku 35 611,- Kč a u operativně technické evidence 1 837,- Kč.

Hlasování pro odpis majetku: **12 pro**

7. Sdělení ředitele p. Mgr. Miroslava Halló ve věci Školské rady

První zasedání Školské rady Základní školy a mateřské školy v Sedlci-Prčici proběhne 15. 12. 2005. Školská rada je tříčlenná – za město p. Antonín Podzimek, za rodiče p. Pavel Janďa a za zástupce školy p. Jitka Sládková. Školská rada je nyní povinná podle nového školského zákona.

Starostka informoval přítomné, že Poslanecké sněmovně jsou adresovány návrhy na změnu tohoto zákona, aby školské rady povinné nebyly.

Zastupitelstvo bere informace na vědomí.

dokončení z první strany

Vy starostování nemáte jako svou hlavní profesi. Mohu se zeptat, co je vaše občanské zaměstnání?

„Já jsem zaměstnanec Českých drah, pracuji jako výpravčí tady ve Střezimíři.“

To je ale zajímavé zjištění. V Červeném Újezdu je pan starosta také z oboru. Je to náhoda, nebo tajně spiknutí železničářů?

„A to nejsem jediný. V Mezni pan starosta je také od fochu. A když bychom to vzali pěkně popořádku, myslím, že by se v obcích kolem trati nenašel starosta či alespoň radní, který by s železnicí neměl něco společného. Každý je tou železnicí nějakým způsobem načichlý. Železnice kdysi přinesla do našeho kraje oživení a nese ho, i když nyní již v menší míře, stále.“

Jak dlouho působíte jako starosta?

„Od roku 1990. Nejdříve jsme sídlili na zámku, ten jsme pak museli v restituci vydat, chvíli jsme také sídlili v obecní budově nad poštou a nyní jsme zde. Je to bývalá prodejna Jednoty. Když ji Jednota zavřela, odkoupili jsme ji a zrekonstruovali. Letos jsme budově pořídili novou fasádu, příští rok ještě dolaďme oplocení a informační místo, jsme na malé vsi, peněz není nazbyt a tak budujeme po částech. Dáváme do pořádku hřbitov. V roce 2005 jsme obdrželi dotaci 300 000 Kč, ale už vidíme, že bude zapotřebí peněz daleko více. Zatím jsme opravili fasádu a střechu na márnici a udělali nějaké parkové úpravy a připravili rekonstrukci oplocení, V roce 2006 budeme žádat o dotaci znova, abychom mohli oplocení hřbitova dodělat. Naštěstí už máme za sebou vybudování obecního vodovodu, to byla rozsáhlá akce a stála nás 7,5 mil. Kč. Dnes je vše hotovo a splaceno. Rozpočet obce je něco kolem 2,5 mil. Kč. Budujeme tedy pomalu, ale jistě!“

V některých obcích přizpůsobili územní plán rozsáhlejší soukromé výstavbě, aby tak přilákali do obce nové mladé lidi. Jak se k takovému kroku staví Střezimíř?

„Tady je ten problém, že obec jako taková nemá téměř žádné stavební pozemky,

ty patří soukromým osobám. V územním plánu jsme vytipovali místa, kde bychom předpokládali výstavbu a pak je již na domluvě jednotlivých stavebníků, zda jim majitelé pozemek odprodají a za kolik. Inženýrské sítě si někdo pořídí sám, někde trochu vypomůžeme. Jenže praxe je taková, že je zájem stavět na takových místech, kde jsme s tím ani nepočítali, musel se upravovat územní plán a to také není laciné. Upřímně, nejsem pro nějakou masovou výstavbu, myslím, že by to té vesnici spíše uškodilo. Aby vesnice zůstala vesnicí, musí mít přirozený vývoj. Střezimíř se vyvíjela postupně někdy od roku 1219. A že ubývá počet obyvatel? To je jev, který se týká nejen nás.

Dalším problémem je úbytek pracovních míst v obci. Naštěstí Střezimíř má tu velkou výhodu, že se odtud dá velmi snadno dojíždět na všechny strany. Dostupnost pracovních příležitostí přinese i plánovaná dálnice D3. Nám se sice vyhne, což je dobře, avšak bude lehce dostupná. Také se plánuje nový železniční koridor rychlodráhy. Tam bylo nutné vyřešit problém se zastávkou, protože s tou se zde v první variantě vůbec nepočítalo. Díky vstřícnosti projektantů se ale nakonec vše vyřídlilo k naší spokojenosti.“

Letos budou volby, budete opět kandidovat?

„Já zatím nevím, mým heslem je: „Nikdy neříkej nikdy!“ Pravda je, že mě ta práce baví. Ono by to ani jinak nešlo. Je za vámi vidět nějaká práce, když se něco povede je to radost a když někdy ne, tak je to ponaučení pro příště. Zastupitelstvo je dobrá parta. Víte, ono je důležité, aby si na takové vesnici neházeli lidi klacky pod nohy. Tady je to o práci, tady to není o politikaření. Ať si politikaři ve sněmovně, ale tady, ať jsi Petr nebo Pavel, ať věříš tomu nebo onomu, pokud má obec prosperovat, musíme pracovat spolu, jinak to nejde. Ač ze Střezimíře nepocházím, mám to tu moc rád, líbí se mi tu, a tak se snažím, aby tu po mě zbyla nějaká hmatatelná vzpomínka.“

Připravila Alice Valsová

8. Diskuse

Otázky přítomných obyvatel byly zaměřeny ve věci návaznosti autobusových linek na vlaky, rozšíření vodovodní sítě v ulici Šánovická i řešení kanalizace a veřejného osvětlení v této lokalitě. Co se týče kanalizace, o všech jednáních měl být veden záznam, a nyní nemusely být dohady kdo co řekl. Problematiku Šánovické ulice je nutné domluvit na místě za přítomnosti projektanta. Dále byl z řad zastupitelů vznesen dotaz na personální řešení stavebního úřadu, jestli tam zůstanou 2 zaměstnanci. Starostka odpověděla, že na stavebním úřadě u nás stačí jeden zaměstnanec, ale nejprve je třeba vyřešit „dluhy“, které tam jsou.

Na závěr popřála starostka přítomným hezké Vánoce a šťastný nový rok 2006

Zasedání ukončeno v 19,35 hod.

Zapsala: Jana Typtová

USNESENÍ č. 7/2005

Zastupitelstvo města Sedlec-Prčice na svém zasedání dne 12. 12. 2005

Schválilo:

- uzavření smlouvy o úvěru ve výši 7,200. 000,- Kč se splatností 8 let a úrokovou sazbou vázanou na PRIBOR 6M na financování projektu „Kanalizace a ČOV Sedlec-Prčice“ a na rekonstrukci a doplnění stávající vodovodní sítě s Českou spořitelnou a.s. a zajištění úvěru budoucími rozpočtovými příjmy
- rozpočet města na rok 2006
- šestou úpravu rozpočtu roku 2005
- prodej pozemku č. 953/2 k.ú. Dvorce za podmínky zřízení bezúplatného věcného břemene pro Město Sedlec-Prčice a za nabídnutou cenu 39 920,- Kč
- návrh místního programu obnovy území jako podpůrného dokladu k žádostem o dotace
- odpis majetku – DHM obor 022 (stroje a zařízení) v částce 113 191,- Kč, DDHM v částce 35 611,- Kč a OTE v částce 1 837,- Kč

Vzalo na vědomí:

- informace ohledně žádosti o prominutí pohledávky na sankci udělenou Stavebním úřadem
- sdělení ředitele p. Mgr. Miroslava Halló ve věci Školské rady při ZŠ a MŠ Sedlec-Prčice

Odložilo:

- rozhodnutí o žádosti o prominutí pohledávky za sankci udělenou Stavebním úřadem města Sedlec-Prčice

Z jednání Rady města

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 30. 11. 2005

Schválila:

- zaškolení pracovnice informačního střediska v programu ADOBE
- čištění rybníku na ppč. 126, k.ú. Jetřichovice
- prodloužení veřejného vodovodu v ulici Šánovické
- odměňování členů výborů Zastupitelstva města a komisí
- práce pro Služby Sedlec-Prčice

Pověřila:

- tajemníci jednáním s Krásnohorskou-elektro s.r.o. o opravě vedení VN v k.ú. Nové Dvory, Kvasejovice, Měšetice a Veletín

Doporučila:

- zastupitelstvu schválit odpis majetku tak jak jej navrhla likvidační komise
- zastupitelstvu schválit prodej pozemku č. 953/2 v k.ú. Dvorce za nabídnutou cenu a za podmínky zřízení věcného břemene veřejného přístupu
- zastupitelstvu program na 7. zasedání dne 12. 12. 2005

Navrhla:

- jednání ohledně správy vodovodu na příští zasedání rady

Vzala na vědomí:

- zprávu o opravě venkovního vedení VN v k.ú. Nové Dvory, Kvasejovice, Měšetice a Veletín
- že bude provedena kolaudace plynové kotelny na ZS

Odložila:

- jednání o čištění rybníčku na ppč. 750 v k.ú. Jetřichovice

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 7. 12. 2005

Schválila:

- převod telefonní stanice v DPS na město
- probírku náletových dřevin na pozemku 191/6, k.ú. Šanovice za určený poplatek.
- výměnu pojistky u bojleru v bytě čp. 219

Pověřila:

- dohledem nad probírkou náletových dřevin na pozemku 191/6, k.ú. Šanovice odbor životního prostředí
- správou legislativy a vedení správního řízení ve věci pečovatelské služby tajemnici Janu Typtovou

Doporučila:

- dále jednat s majitelem pozemků v k.ú. Sedlec a Prčice o směně pozemků a jejich způsobu

Odložila:

- jednání o nové smlouvě o provozování vodovodu JUSPR s firmou Zeos
- rozhodnutí o zakoupení nových evidenčních známek pro psy

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 12. 12. 2005

Schválila:

- nabídku evidenčních známek pro psy od firmy „Rytecvi garamond“ z Nejdku
- uzavření kupní smlouvy č. 205030448/4 s LESS&TRADE s.r.o. na prodej dříví
- doplnění počítačové sítě MěÚ před koncem roku s podmínkou, že nebude překročena příslušná kapitola rozpočtu
- opravu a úpravu nábytku na MěÚ ještě tento rok s podmínkou, že nebude překročena příslušná kapitola rozpočtu

Rozhodla:

- o uzavření dodatků ke smlouvám na odběr zemního plynu od Středočeské plynárenské, a.s.

Odložila:

- rozhodnutí ve věci stanovení nájemného za správu veřejného vodovodu

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 28. 12. 2005

Schválila:

- úpravu a prodloužení smlouvy o provozování veřejného vodovodu JUSPR s firmou Zeos s.r.o.
- smlouvu s firmou Zeos s.r.o. o úhradě monitorovacího zařízení k provozování vodovodu
- převedení elektroměru v DPS z Pečovatelské služby Benešov na Město Sedlec-Prčice
- domovní řád pro Dům s pečovatelskou službou v čp. 300 v Sedlci
- výši úhrad za pečovatelské služby v DPS
- umístění vývěsních tabulí v Sedlci na náměstí i v Prčici pro reklamní účely za předem daných podmínek

Rozhodla:

- o koupi 5 reprezentačních knih o Středočeském kraji

Potvrdila:

- pracovně právní vztahy na rok 2006 nutné k zajištění chodu MěÚ a služeb města pro veřejnost

Navrhla:

- termín 1. zasedání zastupitelstva města v roce 2006 – na úterý 17. 1. 2006

Uložila:

- tajemníci zařídít převedení 1 elektroměru v DPS z PS Benešov na Město Sedlec-Prčice
- MěÚ prošetřit, zda je část obecních pozemků č. 736/9 a -104 v k.ú. Sedlec připlacena a trvale užívána jinými vlastníky a pokud ano, zahájit kroky k narovnání vlastnických vztahů

Vzala na vědomí:

- informaci STE a.s. o její přeměně ve dva podniky – jeden Distribuce a.s. a druhý Prodej s.r.o.
- dobrý výsledek kontroly z krajského úřadu na práci komise k projednávání přestupků
- informaci starostky o jmenování komise k projednávání přestupků v souladu se zákonnými předpisy
- zprávu starostky o návštěvě výročních schůzí SDH, o požadavcích a potřebách hasičů bude dále jednat

Doporučila:

- vyvěsit záměr prodeje části pozemku 1297/3 v k.ú. Kvasejovice
- MěÚ konkrétně jednat o pronájmu nebytových prostor v přízemí čp. 62 se zájemci, kteří podali písemné žádosti a vybrat toho, kdo nabídne nejvyšší nájem
- podporovat pracovní iniciativy občanů k veřejně prospěšným akcím a hradit jim materiál k tomu použitý

Nedoporučila:

- přihlašovat se do soutěže o nejlepší program regenerace městské památkové zóny

Odložila:

- rozhodnutí o kapličky a jejím oltáři v Šánovicích

Město dostalo dar od České spořitelny

Docela dobře ho lze považovat za dárek k Vánocům. Je to obraz malíře Aloise Bílka z roku 1940 – olej na plátně o velikosti 80 x 100 cm v ozdobném zlaceném rámu, který znázorňuje hezký podzimní pohled do údolí Českého Meránu od Mírovek. Obraz nechal prý namalovat tehdejší ředitel občanské záložny Stanislav Kofroň. Vzhledem k tomu,

že objekt České spořitelny, kde obraz byl, je v současné době nabízen k prodeji, vedení města oslovilo ČS, za kolik by obraz prodala. Díky panu řediteli Kroupovi nebylo nutné obraz kupovat – dostali jsme ho darem s jedinou podmínkou, že bude umístěn na radnici. A to samozřejmě bude.

M. K.

Vedení města bilancuje

Už jen necelý rok zbývá do konce čtyřletého komunálního volebního období. Jak pracovalo a pracuje vedení města posoudíte nejlépe vy, občané sami. Já se jen pokusím stručně shrnout to důležité, co se nám podařilo za ty tři roky udělat a také to, co se nepodařilo.

– Podařilo se nám vykoupit pozemky pod čistíčkou odpadních vod a pod přístupovou cestou k ní. A také se nám podařilo sehnat provozovatele tohoto značně zchátralého zařízení – uvolila se k tomu VHS Benešov. Nebylo lehké nějakou odbornou organizaci sehnat, všechny oslovené firmy chtěly především jen zkolaudované zařízení a naši čistíčku zkolaudovat zatím nelze. Služba VHS Benešov je dost drahá, ale zastavili jsme tím hrozbu dalších, mnohem větších pokut než jsme zatím museli zaplatit za to, že je toto zařízení v současné době nezkolaudovatelné.

– Za největší úspěch považujeme především to, že se nám podařilo získat slušné dotace, většinou z evropských fondů (malou část z repub-

likových zdrojů) na novou kanalizaci a ČOV v Sedlci-Prčici.

– Stavbu kanalizace a ČOV v Sedlci-Prčici jsme zahájili, jejím garantem je nadnárodní firma Hochtief, stavebně by stavba měla být skončena do září 2006. V roce 2007 by měl probíhat její zkušební provoz a pak vyhodnocení. Čeká nás tedy těžké období běžných a doufám, že minimum mimořádných problémů se stavbou.

– Konečně se podařilo, proti původnímu plánu s tříletým zpožděním, dodělat nový územní plán. A to jedine díky paní Marii Dvořákové, která se jeho dopracování chopila s nevšední obětavostí a která má nyní územní plánování našeho správního území v kompetenci.

– Podařilo se nám postavit za pomoci státních dotací 5 nových bytů ve dvoře za radnici v Sedlci na místo rozpadajícího se starého objektu.

– Také se nám podařilo „vychodit“, abychom neplatili původně vyměřenou pokutu téměř 7 milionů Kč za špatné nakládání s dotací 3,5 mil. Kč na sedleckou hasičskou zbrojnici. Částku se podařilo snížit na necelý 1 milion Kč, kterou jsme už splatili.

– Plynofikovali jsme bytový dům č. p. 219 a 220 v Sedlci u školy.

– Na poslední chvíli před letošní topnou sezónou se nám podařilo plynofikovat zdravotní středisko. Snažili jsme se získat na tuto akci dotaci, proto se její realizace tak protáhla. Dotaci jsme ale nezískali, zařízení jsme financovali sami, jen, bohužel, tím protahováním jsme způsobili našim lékařům problémy.

To by asi byly ty větší akce, které se nám zdařily a nemá myslím cenu zde vyjmenovávat všechny ty drobné. Jen chci ještě našim spolu-

občanům připomenout, že práce na místním úřadě je v posledních letech stále těžší. Stále víc je zatěžována často nesmyslnými požadavky nadřízených orgánů, také kontrol je u nás stále víc a za nesplnění úkolů nám hrozí sankce. A bude to ještě horší – od 1. 1. 2006 vstupuje v platnost nový správní řád, díky němuž budeme muset úřadovat podstatně složitěji a tím také draž.

A negativa? Vůbec se nebude většině našich spoluobčanů líbit, že co nejdříve budeme vybírat stočné od všech v Sedlci a v Prčici, i od těch, kteří zatím na novou kanalizaci napojení nejsou, protože nevíme o nikom, kdo by jímku odpadních vod poctivě vyvážel. Z okolních osad budeme požadovat doklady o vyvážení na ČOV. A nebude povoleno vyvážet jímky na pole.

Nepodařilo se, ani po dlouhém jednání s nejvyššími místy, zřídit zde oddělení Policie ČR a zřejmě jen tak se to nepodaří, i kdybychom jim, obrazně řečeno, slibovali hory doly. Největším problémem asi je, že nejsou lidi pro tuto službu. Policie ČR nesídlí ani ve městech několikrát větších než jsme my. Ale na druhou stranu je pravda, že někde je i v obcích menších, než jsme my.

Nepovedlo se zrušit zde památkovou zónu, která všem majitelům nemovitostí v ní přináší jen problémy. A pravděpodobně ani toto se nepodaří. Jak už je jednou zřízena, památkáři se jí nebudou chtít vzdát.

Nedařilo se ani opravovat cesty, ani náš bytový fond, jak by bylo třeba a neudělali jsme řadu dalších věcí, o které lidé žádají. To, co si myslíme, že by bylo třeba dělat, jsme shrnuli do výhledového místního programu obnovy, který byl jen tak tak schválen na posledním zastupitelstvu a který je vyvěšen na naší úřední desce.

Marie Kovalová

Krade se všechno...

I na hromadu navezený zimní posyp v Myslkově si někdo bez dovolení odvezl. Nejde jen o materiál samotný v hodnotě asi 2000 Kč, ale také o dopravu tohoto materiálu. Vždyť ta také něco stojí. A o to, že když by byl posyp nutně a rychle zapotřebí, tak k dispozici není... Jak by si asi neznámý poberta srovnal se svým svědomím, když by na jeho vinou neupravené vozovce uvízla kupříkladu sanita, chvátající k naléhavému případu, nebo, nedej bože, někdo havaroval.

M. K.

Vandalismus ve městě

V pondělí 5. prosince na infocentrum zavolala rozhořčená paní Hásková a požádala mne, zda bych se nemohla dojít podívat, co jim provedli v noci neznámí vandalové. Na jejich pozemku v Prčici č. p. 98 u zdi, která tvoří předěl od sousední rušné ulice Karla Burky, rostl smrček. Protože měl dostatek místa, byl pěkně a pravidelně rostlý. Ale nějaký neznámý vandal mu uřízl špičku. Snad na vánoční stromek.

To že se pachatel dopustil trestného činu, by snad i paní Hásková pominula, ale že zničil mladý stromek, s tím se smířit nechtěla. „Měli jsme ho tu od maličkého stromku jako památku na bývalého majitele, starého pana Bartáka.“ Paradoxní na celé věci je, že právě v tomto dvoře fy. Hásek vánoční stromky prodávala. Krásný pravidelný smrček zde vyšel na 120 Kč. Takže asi NĚKDO ušetřil!



Nebyla to však jediná známka vandalismu, se kterou jsem se v to pondělí setkala. Opodál u autobusové zastávky se KDOSI bavit tím, že vysypal na ulici obsah odpadkového koše. Jak otrápaná a trapná záležitost!!!

Že by v tu prosincovou neděli probíhaly nějaké závažné erupce na slunci? Jinak, než nepřičetností pod vlivem vyšších sfér, nebo IQ pod 30 si totiž takový vandalismus vysvětlit nedovedu.

a. v.

Policie ČR radí občanům

V prosincovém čísle ND jsem slíbila, že se budeme trochu obšírněji věnovat

prevenci před trestnou činností. Dostal se mi do rukou materiál, který vydává

Ministerstvo vnitra a který velice pěkně tuto funkci plní. Posuďte sami.



Kapsáři vyhledávají místa, kde se pohybuje větší množství lidí, např. nákupní centra, hromadné dopravní prostředky, sportovní a kulturní akce, hrady, zámky nebo muzea. Využívají nepozornosti lidí a nedbalého zacházení s majetkem a osobními doklady.



často až mnohem později a na zcela jiném místě, než ke krádeži došlo. O pachateli a jeho popisu nemá obvykle ani potuchy. Jak se tedy chovat, abyste se nestali obětí kapesních zlodějů?

Samotná krádež bývá blesková, předem pečlivě nacvičená akce. Kapsáři kradou tak dokonale a nepozorovaně, že se okradený o chybějících dokladech či peněžence dozví



K zamyšlení

Novoroční předsevzetí

Nezapomněli jste na ně po silvestrovském přitku či při vstupu do nového roku? Bývá u vás ještě zvykem spolu s přáními a očekáváními, která si slibujete od nového roku, si také uložit nějaké bohubilé předsevzetí o tom, v čem na sobě „zapracujete“, jak pocvičíte sílu své pevné vůle, která vám pomůže k překonání oné příslovečně zranitelné Achillovy paty – vytrvalosti?

Nebo jste nad předsevzetími, sliby sobě samým, už předem rezignovali, beznadějně mávli rukou? Třeba nad oním chvályhodným, že od 1. ledna *přestanete kouřit* nebo *začnete hubnout* a *pečovat o své zdraví*? Těch dobrých předsevzetí se nabíží nepřeborné množství, jde jen o to, co upřednostnit, k čemu se odhodlat.

Nenechte se ale odradit oním zlovlným úslovím, že *cesta do pekla je dlážděna dobrými předsevzetími...* Je zřejmě adresováno skeptikům, malověrným či lidem slabé vůle, aby jim ulehčilo na svědomí a víře v sama sebe. A malověrnost, mící do vlastního nitra, je špatným vkladem nejen do přítomnosti, ale především do budoucnosti.

Poněkud ošepaně znějící předsevzetí o skoncování se zlovykem kouření a jeho protichůdným zaštitěním se alibistickým: *Kouřil, umřel – nekouřil, umřel také!* může mít logickou protiváhu v tom, že *už řada odvážlivců se snažila prokázat, že kouření zdraví neškodí, ale žádný z nich neměl tolik odvahy prokazovat, že kouření zdraví prospívá!*

V našich novoročních i dalších příležitostných předsevzetích nejde zdaleka jen o kouření či jiný „neduh pevné vůle“. Ta naše budou určovat potřeby a možnosti dané věkem, povoláním, životními podmínkami, zaměstnáním, zdravotním stavem. Jiné budou u dříve narozených, jiné u lidí zralého věku s rodinným a profesním zázemím na rozdíl od těch, kteří k tomuto životnímu cíli směřují či se na něj teprve připravují ve školních lavicích...

Při vykročení do nového roku 2006, vlastně i do počátků nového, 21. století, je pro všechny adepty novoročních předsevzetí dobrou příležitostí „srovnat krok“ s nadějami a přáními, do tohoto roku vkládanými. V očekávání, že tento rok bude lepší než minulý – nebo aspoň ne horší, že nás ušetří hrozeb přírodních i lidských katastrof, nesvárů, nenávisných střetů s podtextem rasové, národnostní, náboženské, ideologické nesnášenlivosti a násilí, že bude naopak dalším předstupněm k mírovému soužití a vzájemné sebeúctě, spolupráci, toleranci, k pomoci slabším a chudším doma i „za humny“. Taková ušlechtilá předsevzetí bychom užívali v tomto roce u všech, kdo mají v rukou osud světa, států i národů, lidského společenství, ale i těch, kdo nestojí na vrcholcích politické i hospodářské moci. I v regionech, ve městech i obcích, v podnicích i společenských sdruženích je vítané každé přínosné, k dobru spějící předsevzetí. A nesmlouvavou pravdou je, že osvědčenou medicínou na dobré skutky je začít včas – a každý „na svém“ – tedy u sebe sami. Ten čas při vstupu do nového roku 2006 právě nastal. Neboť dobrá předsevzetí s odhodlanou vůlí je plnit *dláždí cestu k lepším zítřkům!*

–st–

Jak to vidím já
aneb Quo vadis Prčice?

Město Sedlec-Prčice je celkem maličké městečko se zajetým, dalo by se říci až stereotypním způsobem života, ale nerada bych se zde hned v úvodu někoho dočkla. Proto každické vybočení z tohoto rytmu je pro jeho obyvatele významné a mimořádné. A to v případě kladném i tom záporném. Tento fakt jsem zjistila v okamžiku, kdy jsem přivezla z tiskárny listopadový Náš domov a jala se ho rozvázet po pravidelných prodejích. Ejhle. Oni už téměř žádní nejsou! Trafika pana Doktora na náměstí v Sedlci – pro technické důvody zavřená. Smíšené zboží pana Vodňanského v Prčici – pro neziskovost zavřeno! Zbylo tedy již jen osvědčené knihkupectví, smíšené zboží v nemocnici a info. Copak se to tu děje? Místo toho, aby zde život pulsoval, rozvíjel se, šel ku slibným zítřkům, nějak nám to tu začíná zmírat. Zavřené krámky jsou toho důkazem. Já vím, je takový trend doby, národ stárne, pohodlní, porevoluční podnikatelské nadšení slábne, slábne také kupní síla obyvatelstva, či spíše se přesouvá do velkých center atd. , atd. Malá městečka na to vše doplácí. Ale právě tak, jako se nedá poručit živnostníkovi, aby podnikal, když se mu jeho podnikání jeví jako neekonomické, nelze poručit ani zákazníkovi, aby nakupoval tam, kde nakupovat z nejrůznějších důvodů nechce.

Takže, kde je ten zakopaný pes? Nedalo by se pro život veřejný u nás dělat trochu více? A ne vždy v tom radnice musí mít prsty. Krásným příkladem byla například akce prčických hasičů u příležitosti svčení stříkačky. Pravda, nebýt několika hlavních tahounů, ani tato by pravděpodobně světlo světa nespátřila.

Avšak zpět k Prčici. Vítkovo náměstí – centrum města, nám nějak příliš osiřelo. Ještě, že je tu alespoň pošta a hospoda u Škrpálu (samozřejmě, také info-centrum), jinak by tudy každý jen projel a tradá dál. Nebo že by to bylo pouze tou zimou, že je zde tak pusto a prázdné? S nostalgií se dívám na zažloutlé dobové fotografie, jak to tu kdysi žilo, co hospod se zde uživilo, krámků, řemeslníků... Nejsem zastáncem starých pořádků, ale tentokrát smutně prosím, „Staré zlaté časy, inspirujte nás“...

Alice Valsová



Tomu neuvěříte, aneb není nad dobrou radu

Jezdíte v zimě autobusem do Heřmaniček? Chodíte, lépe řečeno, sunete se po naprosto neudržované a zledovatělé cestě od autobusové zastávky k železniční stanici? Máte strach, že uklouznete?

Nezoufejte! Podělím se s Vámi o radu, kterou jsem získala od kompetentní osoby z Obecního úřadu v Heřmaničkách. Je tak úžasná, že si ji nemohu ponechat pro sebe. Upozorňuji, že jsem za ni velice vděčná, neboť můj inteligenční kvocient mi nedovoluje na takovéto řešení vůbec přijít.

A teď ta slíbená rada, které se mi dostalo:

„Počkejte do jara, event. do léta, bude svítit sluníčko, ledovka roztaje a bude po problému!“

Musím sebekriticky přiznat, že taková jednoduchá a lehce aplikovatelná rada by mě samotnou těžko napadla a proto díky za námi volené představitele obecních úřadů. Jen mě napadá, jaká je škoda, že kalendářní jaro začíná až 21. 3. 2006 a faktické jaro na České Sibiři ještě o dost později...

Daniela Voříšková

Jak Český Merán ke svému jménu přišel.

Autor nápadu, profesor Václav Křížek, zemřel před 125 lety.

Jméno Český Merán, původně se říkalo krátce Meran podle tyrolského města, nosí naše kotlina už více než sto let. Souvisí to s proměnou životního stylu v 19. století. Životní stereotypy vytvořené staletou tradicí a měnící se dříve jen pomalu, téměř neznamenně, se najednou změnily během jedné, dvou generací.

19. století přineslo stavbu silnic a železnic včetně alpských tunelů, vynález bicyklu, celoidu, zdrhovadla i železobetonu, velkou migraci a u některých vrstev obyvatelstva se nesměle rozvíjí i prázdninová turistika. S pasem velký problém nebyl, vždyť Čechy i Tyrolsko patřily pod jednoho císaře. Hrabství tyrolské do r. 1918 patřilo celé Rakousku a po skončení 1. světové války jižní část i s Meranem připadla Itálii, které náleží podnes.

Do tyrolského Meranu se za císaře mohli dostat vojáci, obchodníci, řemeslníci na vandru, státní zaměstnanci, turisté, lázeňští hosté i profesor Václav Křížek. Český Merán tak získal jméno podle lázeňského tyrolského města, kterému dnes Italové říkají Merano, s krásným a teplým podnebím. Už tenkrát to bylo známé místo. Brixen, kde byl ve vyhnanství Karel Havlíček Borovský leží nedaleko.

Ale i naši sousedé se snažili dodat si punc světovosti. Dnes bychom řekli, že chtěli přilákat turisty. Tábor si nechal říkat „Český Norimberk“ pro množství středověkých stavebních památek. Miličín býval „Českým Semeringem“, protože tvoří vstupní bránu z hornaté krajiny do rovinnatějšího pražského kraje, podobně jeho rakouský jmenovec je vstupem z Alp k Vídní. Mladé Vozici se říkávalo „Český Salcburk“. Nad městem je kopec, i když Hrad dnes už jen jménem. Kde ale všechny tyto názvy jsou, včetně přezdívky Borotína „Lajpcik“ (Lipsko)? Do našich časů přežil pouze „Český Merán“ a „Česká Sibiř“.

Svému jmenovci se zase až tak nepodobáme. Dnešní lázeňské město Merano je asi desetkrát větší než Sedlec a Prčice a okolní výběžky italských Alp jsou třikrát vyšší než Javorová skála. A řeka Adiže se také se Sedleckým potokem nedá srovnat. Ale i náš kraj má svůj půvab a svoji krásu. A zdejší lidé ctí nadobytější tradici, když jsme tak dlouho přízvisko Český Merán zachovali. Jméno jsme vzali za své a počestili, což dokazuje ta čárka na „á“.

Se svým přízviskem ale nejsme jediní v Čechách. J. V. Prašek už před sto lety chválí údolí Chotouňského potoka východně od Jílového. Je chráněno kopci a jmenuje ho také „Českým Meranem“. Stejný nápad měli i v Perštejně na úpatí Krušných hor. Řeka Ohře tam vytváří chráněné údolí – ovocnářskou oblast. Po-



Merano v italských Alpách před sto lety

pravdě řečeno, hotel Meran tam mají v daleko lepším stavu než my. Českým Meranem se nazývá i Mladkov v níže položené části Orlických hor. V Mladkově mají trumf – radioaktivní pramen. Pro úplnost nesmím ještě zapomenout na hotel Meran v Praze. Stojí už 100 let na Václavském náměstí vedle hotelu Evropa. Všimněte si, že všichni píší Meran krátce.

Podle historika našeho kraje Čenka Habarta, nazval Sedlecko „Českým Meranem“ profesor Václav Křížek. Václav Křížek se narodil roku 1833 ve Strážově na Šumavě. Vystudoval na Pražské univerzitě dějepis a klasickou i slovanskou filologii. Nejprve spravoval archeologické sbírky Národního muzea, potom byl jmenován profesorem na gymnáziu ve Varaždinu v Chorvatsku. Odtud byl ustaven profesorem v Litoměřicích.

R. 1862 byl přeložen na reálné gymnázium do Tábora. Reálné gymnázium vzniklo sloučením gymnázia s reálkou a bylo prvním ústavem tohoto typu v mocnářství Rakousko – uherském. Devětadvacetiletý Václav Křížek se stal jeho prvním ředitelem.

Vedle pedagogické činnosti a organizace kulturního života ve městě se zabýval literaturou, zvláště dějepisy. Psal jihoslovanské slovníky i učebnice pro gymnázium. Jeho tabule graficky znázorňující vývoj lidstva od pračlověka po současnost bylo dokonce r. 1879 vystavována na etnografické výstavě v Moskvě. Současně byl Václav Křížek jmenován školním inspektorem. Sedlecký okres tenkrát patřil do Táborského kraje a tak poznal i náš kraj.

Jihočeský spisovatel Josef Holeček (1853 – 1929) na tu dobu vzpomíná: „Půjdu do Tábora, kde je ředitelem gymnázia Václav Křížek, učený, osvětlený, na slovo braný

Čech a Slovan. Za ním jezdí na táboreské reálné gymnázium Srbové a Bulhaři. Pod takovým ředitelem studovat bude mi radostí. Václav Křížek slyne i jako dějepisec i jako pedagog. Mimo to je celý Čech, nekrčí se a neomlouvá pro svůj český původ a také jeho žáci jsou hrdí a sebevědomí Češi. Není druhé české střední školy, z které by vycházelo tolik nadaných spisovatelů jako z Křížkova reálného gymnázia.“

Smutnější vzpomínky na Václava Křížka měl student, nadějný básník Karel Vlasák, ale taková byla doba: „V kvintě zahořel prudkým citovým vzplanutím k Marii, dceři ředitele gymnázia Václava Křížka. Musel odejít z gymnázia a přijal podučitelské místo v Nové Vsi. Jako třidvacetiletý zemřel na souchotiny.“

Veselejší vzpomínky měl řídící z nejmenované obce, kterému přijel Václav Křížek na inspekci: „Bylo náhodou pondělí posvícenské a pan řídící dodržoval tradici, od rána seděl v hospodě. Dceruška doběhne do hostince a oznamuje, je tady pan inspektor. Tatínek nechce rozumět a sedí dál. Za chvíli přiběhne druhá dcera a vyřizuje, že pan inspektor čeká. Tatínek řekne, ať si čeká, já čekal dýl. Chtěl – li pan inspektor učitele aspoň vidět, musel za ním do hostince. Za to dostal od řídícího z litru zavdat se slovy – pane inspektor připijou si!“

Autor našeho přízviska „Český Merán“, Václav Křížek, zemřel jako osmačtyřicetiletý v roce 1881. Byl pochován na starém táboreském hřbitově u Jakuba pod Kotnovem. Název „Český Merán“ uvedli do literatury a ve všeobecnou známost JUC Kamil Harmach a Dr. Vilém Kurz v roce 1890.

ZALOŽENÍ ARCHÍVU FOTOGRAFIÍ Z ČESKÉHO MERÁNU

Redaktoři sborníku „Český Merán“ ve spolupráci se starostkou města RNDr. Marií Kovalovou se rozhodli vytvořit archiv starých fotografií, které by dokumentovaly život oblasti.

Hledají fotografie i z doby poměrně nedávné a s náměty skoro neomezenými. Společenský život, práce, sport, fotografie z doby okupace, snímky vojáků z první i z druhé světové války, z náboženských slavností, staré rodinné a školní fotografie...

Třeba: Žně z doby panáků, snopů, povřísel a žebříků tažených kravičkami mi-

nuly pro mnohé skoro nedávno, ale přesto jsou už dokladem zaniklého času.

Nabídnuté fotografie převezme paní Valšová v Informačním středisku v Prčici, pořídí jejich kopii, doplní ji několika údaji k jednotlivým snímkům a potom je předá k zaznamenání na počítač. Vráť je, neporušené, nejčastěji už do týdne.

Údaje k fotografiím: kdo je na snímku (pokud jde o fotografie osob), kde a kdy byl pořízen, případně bližší údaje k jejich obsahu a posléze, kdo fotografie do archivu zapůjčil.

Vybrané fotografie by uveřejňoval časopis „Náš domov“ a byly by i pravidelným příspěvkem do sborníku „Český Merán“. Archiv by byl také základem příležitostných výstav o minulosti kraje a posléze jedním ze sbírkových fondů budoucího muzea Českého Meránu.

—Ja—

NOVÁ SOUTĚŽ

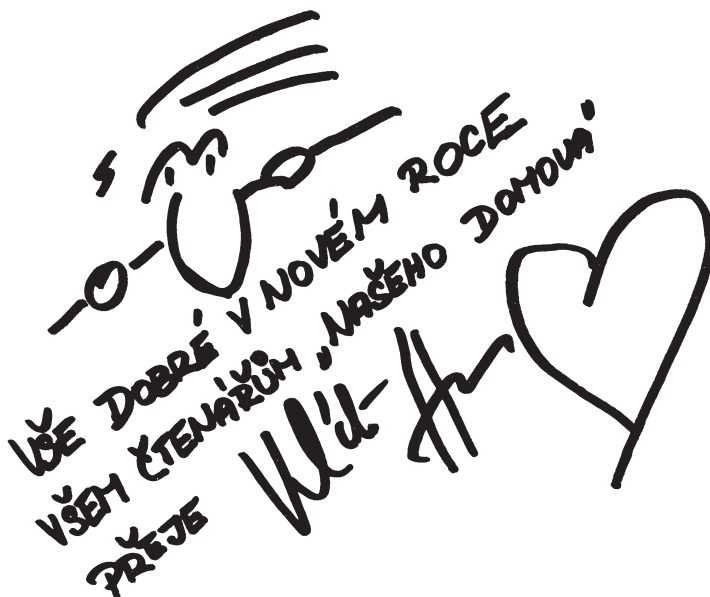
Informační centrum Sedlec – Prčice, Městská lidová knihovna a Městský úřad Sedlec – Prčice vyhlásují soutěž fotografií „KURIOZIT“.

Podmínky přijetí do soutěže jsou jednoduché. Poslat na adresu Informačního střediska, knihovny nebo Mě úřadu fotografii nějaké kuriozity. Budeme hodnotit nápad, nikoliv uměleckou kvalitu snímku. Fotografie nemusí být nové, proto zapátrejte ve svých albech, jistě se vám již podařilo někdy nějakou tu kuriozitu zachytit. Přijímáme i digitální snímky na disketách a CD. Vždy však uveďte svou zpáteční adresu a tel. číslo, abychom vám mohli váš příspěvek po skončení soutěže v pořádku vrátit. Soutěž potrvá do 31. března 2006 s tím, že v každém čísle otiskneme ty nejzdařilejší KURIOZITY.

Pokud se vám některá bude líbit natolik, že jí budete chtít dát svůj hlas, můžete tak učinit formou SMS na číslo tel. 603 201 583 ve tvaru KURIOZITA pomlčka a číslo snímku. Kupř. KURIOZITA 1. Další možností je pak zatelefonovat svůj hlas na číslo tel. 317 834 328.

V dubnovém čísle vyhlásíme výherce soutěže dle hlasování vás – čtenářů ND a odborné poroty. Vítěz obdrží cenu – celoroční předplatné časopisu Náš domov a keramický výrobek žáků ZUŠ Sedlec-Prčice.

Víte již, kdo je autorem tohoto vzkazu?



Jistě tušíte, že je jím Vladimír Hron.

Prčické střípky

Zavzpomínejme dávných příběhů, které se staly před více jak sto lety a v první polovině minulého století. Jsou to příběhy prčických občanů, kteří byli současníky mé babičky, dědečka a maminky. Ta velmi poutavě dokázala vyprávět o svém mládí a životě v Prčici té doby.

Příběh Třetí

Policajt RĚ

Policajta RĚ pamatují možná někteří starší přičití občané. Byl to muž zákona, jak má být. Svým vzezřením a chováním vzbuzoval respekt. Zvláště pak mládež před ním měla patřičnou úctu a bázeň. Prčickým matkám tak sloužil policajt RĚ jako úspěšný výchovný prostředek. Byly však situace, kdy i respekt obávaného strážce pořádku vzal za své. To v případě, kdy se dostal do konfliktu s více jak dobře proříznutým ženským jazýčkem.

Dříve bývalo v Prčici nemálo hospůdek a dá se říci, že všechny byly poctivě a pravidelně navštěvovány prčickými štamgasty. Tak tomu bylo i v hospodě u Vodňanských, kam ve večerních hodinách chodívali místní ochmelkové. V pozdních večerních hodinách často své „drahé“ polovičky hledávaly jejich roztoužené, či spíše dopálené manželky. Ženským se však nechtělo jít pro své muže přímo do lokálu, takže nahlížely z chodníku do oken, zda nespátrí svého muže, jak spokojeně popíjí u Vodňanských. Jenomže! Přes množství kytek v okně nebylo do sálu vidět. Takže ženské došly k názoru, že je nutné kytky odstranit. S touto žádostí se obrátily na policajta RĚ, aby panu hostinskému nařídil z moci úřední kytky z okna dát pryč. Policajt uznal stížnost žen za oprávněnou a nařídil panu Vodňanskému, aby květiny odstranil. Pan hostinský byl ale jiného názoru, myslel si své a nařízení nerespektoval. Uběhlo několik

dnů, strážce pořádku se opět dostavil do hostince a spustil na pana hostinského, proč neuposlechl jeho příkazu, neboť květiny byly stále v oknech a svým bujným květenstvím stále bránily pohledu zvenčí do místnosti. Dlužno dodat, že pan Vodňanský byl muž statný, energický, povahy prudké, ale tentokrát zachoval klid a k muži zákona pravil: „Pane strážmistře, kytky jsou v oknech proto, že nejsou moje. Patří mé manželce a té já si netroufám říci, aby je z oken sundala. Domluvte se s mojí ženou vy sám.“ Znajíce ostrý jazyk a jadrný slovník paní hostinské, pochopil marnost svého požadavku a dále na odstranění květin netrval. Tak se marně manželky zdejších ochmelků těšily, že budou moci své muže kontrolovat při konzumaci pěnivého moku, samy jsa neviděny a mohly tak čelit mužským výmluvám.

Pokračování příště.

Věra Kapková

Nezapomínejme v zimě na ptáčky

V zimních měsících, kdy se veškerá potravina pro ptáky ocitne pod neprostupnou krustou ledu a sněhu, stává se pro ně umělé přikrmování životně důležitým. Rovněž nedostatek tekoucí čisté vody působí ptákům velké obtíže. Proto je vhodné jim v této době pomoci. A proč ptáčkům nepomoci pěkně v dohledu z okna kuchyně či obýváku a nepotěšit se tak zároveň jejich blízkostí?

Typů ptačích krmítek je nepřeberné množství. **Pro jejich konstrukci platí vcelku tři zásady:**

1. zastřešení není nutné, ale je výhodné – chrání krmivo před vlhkostí a zapadání sněhem
2. zajištění odtoku vody z krmíště naopak nutné je – krmivo nesmí ležet ve vodě
3. každé krmítko musí být konstruované tak, aby se k němu nedostali kočky, kuny, potkani či jiní dobře šplhající predátoři

Umístění krmítek může být vcelku libovolné. Dbejte pouze na to, aby tak, jako vy budete mít dobrý výhled na krmítko, měli by mít ptáci z krmítka dobrý výhled do všech stran, aby včas zaznamenali hrozící nebezpečí a mohli na něj zareagovat útekem do blízkého úkrytu. Rovněž nedávejte krmítka do blízkosti čirých, průhledných či zrcadlicích se skleněných stěn, do kterých by mohli ptáci narazit. Takovéto smrtelné pasti ovšem nemají na naší živé zadržet co dělat!

Krmítko je třeba udržovat v čistotě, za teplejšího počasí je nutné odstraňovat kazící se zbytky ptačí potravy každý den. Krmíme-li přímo na zemi, pak je nutné kvůli hrozící infekci místo krmení čas od času, nejlépe jednou týdně změnit.

Jaké krmení pro jaké ptáky

Semínka – především slunečnice, drcený oves, len, proso, konopí, semínka trav a bodláků – pro vrabce, zvonky, stehlíky a sýkorky

Ovoce (na zemi) – zejména jablka, ale i každé jiné – pro kosy, drozdy, kvíčaly, cvrčaly

Bobule – na podzim sbírané, mražené nebo po usušení znovu namočené jeřabiny, černý bez, šípky, víno – pro kosy, drozdy, kvíčaly, cvrčaly, zvonky, jíkavce, hýly

Ořechy včetně kokosového pro vrabce, zvonky, sýkory a čížky

Odřezky masa pro špačky, sojky, straky či havrany

Tuk (lůj) pro sýkory, strakapoudy a brhlíky
Samozřejmě vašim krmítkem určitě nepohrdnou i mnozí další ptáci. Vždyť jich na krmítkách bylo pozorováno už přes 100 druhů!

Vždy je lepší instalovat krmítek více. Mezi ptáky je totiž, inu jako u lidí, mnoho agresivních nenechavců, kteří nestrpí, aby se na „jejich“ krmítku s nimi přizíval ještě někdo jiný. Čím více krmítek, tím více ptáků najednou může hodovat.

Do ptačího krmítka rozhodně nepatří zbytky! Nepatří sem ani kořeněná a slaná potravina, tvrdé suché pečivo ani zbytky z vánočního cukroví, natož pak plesnivé nebo žluklé potraviny. Krmítko není popelnice a ptáčkům byste mohli způsobit vážné zažívací potíže.

Recept na Ptačí puding:

Smíchejte v nádobě dohromady: strouhanou, strouhaný tvrdý sýr (nesolený), nesolené buráky a jiné ořechy, semínka slunečnice, prosa, lnu atd., ovesné vločky, rozdrčené studené vařené brambory a zalijte rozpuštěným tukem (takovým, který při pokojové teplotě ztuhne. Poměr: 1 část tuku na 2 části ingrediencí. Vše promíchejte a nechte vychladnout. Puding můžete ptákům předložit přímo v nádobě, ve které byl připraven či ho vtlačit do libovolné sítky či třeba košíčku z pletiva.

Voda

Přístup k nezamrzlé vodě je pro ptáky životně důležitý nejen pro ukojení žízně ale i pro koupání. Koupání je důležitou činností, která ptákům pomáhá udržovat si v dobré kondici peří. Ptáci se umí koupat tak, aby si peří nepromočili, proto se, mohou-li, koupají i v zimě. Chcete-li ptákům zajistit po celý rok dostatek vody na pití a koupání a neprotéká-li vaší zahradou zrovna potůček, nezbyvá vám, než si koupit či vyrobit nezamrzající ptačí napajedlo. Jako každé napajedlo musí být mělké, nesmí mít kolmé stěny a nemělo by mít kluzké dno. Minimálně jednou denně se v něm musí vyměnit voda. A aby v zimě nezamrzlo, zajistíte pouze za pomoci elektřiny. Buď do něj instalujete topné tělísko a termostat, které používají akvaristi nebo mini-čerpadlo, které zajistí neustálou cirkulaci vody. Z tohoto důvodu, ale i pro potěchu umístěte napajedlo co nejbližší k oknu, třeba i na balkon či terasu. Pohled na za mrazu se koupající ptáky určitě stojí zato.

Zdroj: stránky ČSOP

Po Krčínovi a Sukovi přichází další osobnost...



Městské muzeum Sedlčany pro vás připravilo výroční turistickou známku s maršálkem Radeckým.

V prodeji pouze v roce 2006, kdy si připomínáme 240 let od jeho narození v třebeznickém zámku



Takováto krmítka vyrobily děti ve Stanici pro handicapované živočichy při ČSOP Vlašim v rámci projektu „Živá zahrada“

MOJE PRVNÍ TANEČNÍ

Když jsem byla oslovena na podzim loňského roku, abych nafotila první snímky z předtanečních kurzů, moc jsem se, na rozdíl od jejich absolventů, těšila. Já jsem totiž do tanečních nikdy nechodila. Byla jsem takové to „pubertální trdýlko“, které tvrdilo, že tyhle společenské tance jsou už pasé, že dnes se už tancuje jinak a jelikož mě plesy neberou, tak taneční ani nepotřebuji. Má nešťastná matka se mnou nic nezmohla. Jak mě to dnes mrzí! Rytmus v těle zrovna nemám a tak jsem se tančit pořádně nikdy nenaučila.

Ale při prvním pohledu na ty nešťastníky na parketu mi okamžitě došlo, že se za ta léta vlastně nic nezměnilo a podobný názor, jako já tehdy, zastává i dnešní mládež. Naštěstí její rodiče zřejmě použili pádnější argumenty a své ratolesti do tanečních po dobrém či po zlém dostali. A díky šarmu, temperamentu a netradičnímu přístupu paní Takáčové, taneční mistrové, ti mladí nejen že neutekli, ale zůstali a mnohému se naučili. Ostatně, přečtěte si, co o svých tanečních napsali oni sami...

Moje první taneční – poprvé

Jednoho dne k nám do školy přišly lístečky s nabídkou výuky tance a společenské výchovy. I když jsem tomu nejdrív nevěřil, přeci jen to dostihlo i nás. Už od začátku jsem věděl, že pod tímto honosným názvem se neskrývá nic jiného než „taneční“!

Už i to, že jsem nesl lísteček domů, ve mně vyvolávalo hrůzu a děs a co bylo ještě horší?! Druhý den ve škole jsem zjistil toto:

stala celou hodinu. Do toho nás její partner, mnou přezdívaný „uklízeč“, přerovnával. Po několika minutách perného počátečního výcviku jsme začali tančit. S první partnerkou jsem málem uklouznul, druhé šlápl na nohu a třetí šlápla na nohu mně.

Hned po první hodině jsem „urvaný jako pes.“ Nevím, jak přežiji příští. Buď uteču nebo nevím co, ale jedno je jisté. Tímto je na dlouho konec krásných, volných střed.

nápad začít se bránit frázemi jako: ani náhodou, a co bych tam asi tak dělal, ale myslím, že bych se neubráníl fyzicky. Máma mi radši zatajila, že budu muset chodit slušně oblečen, protože to už by mě tam nedostali ani párem volů.

Blížil se osudný den. Středa 5. Října. Již v úterý začaly být u nás hádky týkající se oblečení. Máma mi nutila kalhoty, košili a polobotky, ale proti tomu jsem se musel bránit. Ani náhodou jsem se nechtěl vzdát svých plátěných „tříčtváček“, trika a „botasek“. Hádky byla skoro u konce. Po několika dalších hodinách byla ukončena matčinými slovy. Cituji: „Klidně si běž, jak chceš! Ale jestli se tě někdo zeptá, či jsi, tak ať tě ani nenapadne říct, že náš!“ Po těchto slovech jsem si připadal jako vítěz.

Ani nevím, jak se to dál semlelo, ale na jedinou stojím v sále plném nešťastně vypadajících spolužáků. A naproti nám stojí mistrová a „huláká“ do mikrofonu a marně se nás snaží překřičet. Po dlouhém snažení se jí povedlo nás rozdělit na kluky a holky a postavit nás naproti sobě.



„Každý žák musí přinést tento list podepsaný od rodičů s označením ANO nebo NE.“ Původně jsem nechtěl list ukázat doma, ale nutnost je nutnost, ajajaj. Matka bez jakéhokoli rozmyslu označila ANO jako „správnou odpověď.“ Tím mi zajistila verdikt smrti a všeobecné potupy.

Co teď s tím?! Srdce velí nedávej, znič, ztrať a jdi životem dál! Ne, to by k ničemu nevedlo, rozhodně papír hrdě odevzdám třídní učitelce. Však čím se blíž a blíž blížím k jejímu stolku popadá mě tíseň, chci utéct, ale najednou hop, učitelka přiskočí a odebere mi můj papír a řekne: „Aspoň někdo.“ Začnou mě popadat mráčky a neopustí mě ani do první lekce. Říkám si, že bych byl sám?!

Několik desítek minut před první lekcí mě matka začne navlékat do větších kalhot, menších bot, bílé košile snad z roku nula a černého saka, které pomatuje pradědu. Nakonec se takto podivně ustrojen odloudu ven a v doprovodu mých zákonných zástupců k sálu. Zde mě opouštějí. Nejhorší věc se nevyplnila. Nejsem sám. Je nás tu asi 15 chlapců a 20 dívek. Krásné číslo. Hned na začátku nám mistrová vynadala a nepře-

Moje první taneční – podruhé

Již pár let předem jsem říkal, že do předtanečních chodit nebudu. Ale vše hezké skončilo, když mě Hatá, to je přezdívkou mé sestry, začala vydírat. V tu chvíli mi došlo, že jde do tuhého.

Po dlouhém odmítání přišel i táta a řekl: „Půjdeš do tanečních a hotovo.“ Měl jsem

Ještě jednu hodinu jsme trápili mistrovou. Teda ona trápila nás a mi jí to jen vraceli, ale na konci jsem uznal, že tam byla i zábava. A že můžu poděkovat Hátě, která mě donutila na předtaneční chodit.

a. v.

Srdečně Vás zveme do kadeřnictví(K.Burky 98, v Prčici), které je rozšířené o

PEDIKÚRU A MODELÁŽ NEHTŮ

Služby rozšiřujeme od Nového roku. Objednávat lze během prosince.

PEDIKÚRA
MODELÁŽ NEHTŮ
Zuzana Němcová
Tel:606 944 588

KADEŘNICTVÍ
Petra Peterková
Tel:728 503 118



Prosinec 2005 v ZŠ a MŠ Sedlec-Prčice

Mateřské školy v Sedlci-Prčici je 25 let.

Nynější budovy mateřské školy byly slavnostně otevřeny 15. 12. 1980.

Do čtyř tříd školky a jedné třídy jeslí bylo zapsáno 157 dětí. V roce 1992 byly zrušeny jesle a pro stále se zmenšující počet zapsaných dětí došlo v roce 2001 ke zrušení jedné třídy MŠ. Nyní jsou v provozu tři třídy, do kterých chodí 82 dětí a mateřská škola je součástí právního subjektu ZŠ a MŠ Sedlec-Prčice. Zajímavou informací je i ta, že více jak polovina dětí dojíždí k nám do školky z okolních vesnic. Nejen proto jsou všechny sportovní, taneční, pěvecké, dramatické a výtvarné činnosti náplní dopoledního programu každé třídy. Je krásné a zodpovědné být při prvních samostatných krocích malých dětí do života. A za těch 25 let si to vyzkoušel opravdu velký počet dětí. Na svoji práci v mateřské škole si jistě vzpomene i řada učitelů a provozních zaměstnanců, kterým patří poděkování za jejich přístup k práci. Do dalších let ať se z mateřské školy nevytrácí pohoda a radost dětí, chuť si hrát a tvořit v klidném a kamarádském prostředí a také dobrý pocit z vykonané práce.

Ve čtvrtek 1. 12. jsme se zúčastnili tradičního **velkoturnaje v halové kopané** v Benešově. Družstva ze čtyř okresů byla rozdělena do pěti skupin. Našimi soupeři byly školy Vlašim-Voršína, Benešov-Jiráskova, Votice, Čerčany a Čechtice. Žádný ze soupeřů nás nedokázal porazit a po dvou remízách a třech vítězstvích jsme skupinu vyhráli a prvně postoupili do finálových bojů. Závěrečné klání (turnaj) se konalo 7. 12. opět v Benešově a za soupeře jsme měli týmy Benešova – Dukelská a Karlov, Říčany a Sedlčany. Když jsme v prvním zápase smolně prohráli se ZŠ Říčany, kterou favorizovaná Dukla deklasovala 7 : 2, nevypadalo to s námi dobře. Opak však byl pravdou. Porazili jsme Sedlčany a po remízách s oběma Benešovy jsme skončili na vynikajícím 2. místě!

Celkové pořadí: 1. Benešov – Karlov 2. **Sedlec-Prčice** 3. Sedlčany 4. Benešov – Dukla 5. Říčany.

Na tomto téměř historickém úspěchu se podíleli: Lukáš Dvořák, Martin Raček, Standa a Roman Kabíčkovi, David Kubát, Jan Vals, Lukáš Šustr, Marek Jindrák, Marián Prchlík a David Kotva.

V pondělí 5. prosince navštívil naši školu **Mikuláš s čerty**, aby hodné a poslušné obdaroval malým dárečkem a zlobivé vyplatil za neposlušnost, drzé a nevhodné chování. Za sladkosti a ovoce děkujeme panu Šopejstalovi a panu Peškovi.

Ve dnech 7. a 8. 12. proběhly na naší škole **dva sportovní turnaje**. Nejdříve se utkaly dívky 7.-9. ročníků **ve florbalu** a mnohé z nich předvedly velmi kvalitní výkony. A takovéhle byly výsledky:

1. místo 7. ročník (Josefcziková K., Křížková N., Pechová E., Sedláčková J., Táboříková E.)
2. místo 9. ročník (Čáková P., Kadochová M., Pudilová M., Račková L., Sovová L.)
3. místo 8. ročník (Hrazánková H., Janouchová L., Smrtková P., Stiborová L., Vodňanská J.)
4. místo 7. ročník (Kabíčková L., Pištěková E., Pištěková K., Stránská A., Švagrová M.)

Nejlepší hráčkou turnaje byla zvolena **Jana Sedláčková** (7. ročník)

Nejlepší střelkyní turnaje byla Lenka Janouchová (8. ročník) – 7 gólů

Další den proběhl již tradiční **vánoční turnaj ve stolním tenisu**, kterého se zúčastnilo celkem 25 žáků a tady jsou ti nejlepší:

6.-7. ročník – chlapci 1. Marian Prchlík

2. Martin Smejtek 3. František Hájek

8.-9. ročník – chlapci 1. František Trpka

2. David Kubát 3. Jan Davidek

7.-8. ročník – dívky 1. Jana Vodňanská

2. Olga Vrtišková 3. Jana Sedláčková

Dne 9. 12. přijeli do naší školy dva pracovníci Podblanického ekocentra z Vlašimi s pěkným výukovým programem. Jeho název „Putování se svižníkem“ vyvolával v dětech mnoho otázek a tak si pro jistotu zjistili dopředu, co to ten svižník vlastně je. S tímto broukem svižníkem se žáci vydali na „výlet“ po několika vybraných chráněných územích našeho blízkého okolí. Nejdříve děti ve chráněné krajinné oblasti Blaník objevovaly plavuň vidlačku, rosnatku okrouhlolistou a z rostlin třeba kosatec žlutý, potom „navštívily“ přírodní památku



Roudný, kde se konečně seznámily se svižníkem a mravkolvem. Nakonec se žáci přemístili do chráněné krajinné oblasti Na Ostrově a tak bezpečně poznají jalovec a jalovčinky a od přírodní památky Štěpánovského potoka poznají mihuli kruhoústou a skorce vodního. S tímto se seznámili žáci pomocí poutavého vyprávění a diapositivů. Kromě povídání byly součástí programu také výtvarné úkoly a žáci si odnesli pracovní list a na památku svižníka v jeho přirozeném prostředí. Zase jsou žáci o krůček blíže k ochraně přírody!

V pátek 9. 12. 2005 se uskutečnila soutěž vycházejících žáků v technických znalostech a dovednostech „**A JE TO.**“ Soutěž pravidelně každým rokem organizuje soukromá SOU Sedlčany – Červený Hrádek. Letos proběhl již 10. jubilejní ročník. Ani v tomto klání žáků základních škol na Sedlčansku se naši zástupci neztratili. Právě naopak. Jaroslav Slabý z 9. B byl první v testu technických znalostí a druhý v práci s počítačem, David Vaněk z 9. A byl první při zhotovení hlavolamu a Vladimír Karas z 8. A obsadil 2. místo při demontáži a montáži kola osobního auta. K dosaženým pěkným výsledkům a věcným cenám od KDS Sedlčany našim soutěžícím blahopřejeme a děkujeme za výbornou reprezentaci školy.

Děti, které byly neaktivnější při výrobě vánočních přání pro **hnutí Na vlastních nohou**, se mohly 12. prosince zúčastnit

představení, které se konalo v Praze v Lucerně. Výlet byl poděkováním za práci pro toto humanitární hnutí.

12. 12. dva dny po losování mistrovství světa ve fotbale jsme v naší škole přivítali **asistenta trenéra národního mužstva Miroslava Beránka**. Zajímavé besedy s ukázkami ze zápasů ME a kvalifikace MS se v odpoledních hodinách zúčastnilo přes 50 žáků, učitelů (i dospělých z řad veřejnosti).

Předvánoční čas je většinou obdobím spěchu a stresu. Žáci naší školy se pokusili tento čas zpříjemnit nejen svým spolužákům, ale i rodičům, prarodičům a známým. 21. prosince předvedli své **vánoční vystoupení** hned dvakrát. Dopoledne proběhlo představení pro školu, v podvečer potom pro rodiče a veřejnost. V hodinovém programu zazněly známé i méně známé vánoční melodie, diváci vyslechli vánoční poezii a zhlédli několik scének. Účinkující se snažili ze všech sil, aby vytvořili pro diváky pěknou vánoční atmosféru.

Poslední školní den 22. prosince roku 2005 zakončili žáci v jednotlivých třídách **vánoční besídkou** se svými třídními učiteli. Shlédlí připravený program, rozdali dárečky, zazpívali koledy a s přáním krásného prožití vánočních svátků, hodně zdraví a úspěchů v novém roce se rozešli na prázdniny.

Mikulášská nadílka

HEŘMANIČKY – V pondělí 5. prosince se v MŠ Heřmaničky konala Mikulášská nadílka. Školku navštívil Mikuláš s čertem, kterým nejdříve děti hromadně zazpívaly písničky a recitovaly básničky. Některé v závěru vystoupily i samostatně. Za odměnu dostaly mikulášské balíčky. Přihlížející rodiče odměnili děti velikým potleskem, nejen za pěkný program, ale i za jejich statečnost, protože se čerta vůbec nebály.

–pete–



Mikuláš byl u nás

Mikulášská nadílka v ZŠ a DD Sedlec-Prčice, Přestavky 1 byla pestrá. Nejprve v neděli 4. 12. 2005 se v sálu hostince „U Škrpálu“ konala **Mikulášská diskotéka**, která byla zdrojem velké zábavy dětí. Děti nejprve tančily, i když v koutku duše tušily, že to nebude jen tak. A opravdu, za nějakou chvíli zarachotily řetězy a do sálu vběhli čerti a proběhli se mezi dětmi. Poté rozdávali drobné dárečky (čokolády a perníky, které si děti vlastnoručně upekly). Děti, které trošičku neposlušely, musely přednést básničku či zazpívat písničku jako výkupné. Pak se čertíci s ostatními dětmi pustili do tance. Všímavé děti v čertících poznaly převlečeného Pepu Zubaje a Michala Tokára, kteří byli rádi, že dětem způsobili malé překvapení. Bylo to velmi hezké odpoledne, které se líbilo dětem jak z DD Prčice i z DD Přestavky.



I pondělí dne 5. 12. 2005 bylo v DD Prčice rušné. Odpoledne zde bylo na návštěvě několik rodičů z Anglické školy v Praze, které pro naše děti přinesli spoustu dárků, s dětmi si pohovořili a zahráli si s nimi. Pro naše děti to bylo velkým zážitkem, zavzpomínaly si všichni společně na nedávný víkend, společně strávený ve Šlovicích u Rakovníka. A Večer přišlo to pravé. Zazvonil zvonek a do dveří vstoupil opravdový Mikuláš, čert i bílý anděl. Děti se trochu bály, ale když dostal každý balíček dobrot, byl strach ten tam. Děti měli z mikulášské nadílky velkou radost.





Městské muzeum Sedlčany

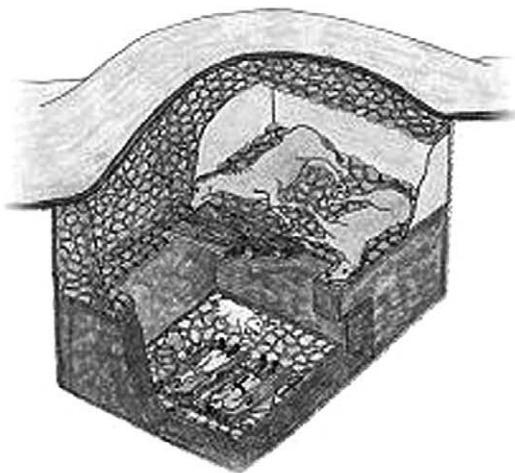
ve spolupráci s **Hornickým muzeem Příbram**

pořádá archeologickou výstavu



POSLEDNÍ GERMÁNI V ČECHÁCH

v období stěhování národů, zvaném také VĚK BARBARŮ



Výstava seznamuje s nejnovějšími výsledky výzkumu na poli archeologie posledních Germánů a prvních Slovanů v Čechách v 6. století po Kr.

MĚSTSKÉ MUZEUM SEDLČANY

otevřeno od 13. ledna do 3. března 2006

úterý, čtvrtek, pátek 9 - 12 h

středa 9 - 12 a 13 - 16 h

vernisáž 12. ledna 2006 v 18 h



Vánoce bez rodiny, Vánoce nejsou

VRŠOVICE – 27. prosince proběhlo slavnostní předání šeku Dětskému domovu Přestavlkvy. Této akci se zúčastnilo osmnáct dětí, vychovatelé Z. Říhová, F. Lev a J. Brožová. Za sponzory p. Kaňka. Majitel Strnadovského mlýna Tomáš Kocman předal hlavní vychovatelce symbolický šek s celkovou částkou 4517 Kč, včetně nefinanč-



ního výtěžku. Peníze se podařilo získat díky čtyřem adventním koncertům pod názvem Vánoce bez rodiny, Vánoce nejsou. Na těchto koncertech ve Vršovických vystoupili žáci z ZUŠ Sedlec-Prčice, ZUŠ Sedlčany, ZUŠ Hostivař a divadlo Bez Prken. Velké poděkování patří sponzorům: Lobkowiczkému pivovaru Vysoký Chlumeck, s.r.o., Společnosti The Coca-Cola Copany a všem, kteří navštívili adventní koncerty, nebo se podíleli na jejich přípravách. Mediální podporu nad touto akcí převzal měsíčník Náš domov, týdeník Sedlčanský kraj a internetové stránky www.pete.cz.

Dle slov hlavní vychovatelky Zdeny Říhové bude za peníze koupeno vybavení na sportovní hřiště.

—pete—

VÍTE, ŽE?

Nejvzácnější symboly české samostatnosti a státnosti...

...a současně národní kulturní památkou číslo jedna je soubor českých korunovačních klenotů.

Jejich obrovská historická a umělecká hodnota se vůbec nedá vyčíslit. Jde o předměty, které se používaly při korunovacích českých králů, Karlem IV. roku 1347 počínaje a Ferdinandem Dobrotivým roku 1836 konče. Korunovace probíhaly v metropolitní katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě a jejich vedení bylo výhradní záležitostí pražských arcibiskupů a českých primasů, s výjimkou období od roku 1421 do roku 1561.

Přesný korunovační řád sestavil samotný Karel IV. Soubor korunovačních klenotů vznikl postupně, zhruba od 14. do 17. století. Různé doby k němu přidávaly další a další předměty anebo staré nahrazovaly novými, reprezentativnějšími. Především k němu patří Svatováclavská koruna (z doby před rokem 1346) s pouzdrem (z roku 1347) a poduškou, dále královské žezlo s pouzdrem (oboje z třicátých let 16. století) a konečně korunovační roucho, sestávající z pláště zdobeného hermelínem a vzadu prodlouženým do vlečky, z pásu, štolý a tzv. manipulu (vše z první čtvrtiny 17. sto-

letí). K českým korunovačním klenotům ještě patří zlatý Ostatkový kříž (z doby po roce 1354) a obřadní korunovační meč zvaný Svatováclavský (z první poloviny 14. století) uchovávaný v mladší pochvě (z 15. století).



Z oddílu kopané Sokola Sedlec-Prčice

Jak jsme hráli v sezoně 2004-2005

V neděli 19. června 2005 nám skončila další fotbalová sezona (2004-2005). Pro dorost a mladší i starší žáky velmi úspěšná. Ale nepředbíhejme a začněme jako vždy popořádku od těch nejmenších, od přípravky t. j. kategorie 6-10 let. Přípravka tentokrát nesplnila očekávání, naše nejmladší naděje se v okresním přeboru snažili, bojovali, ale naši soupeři měli hráče vesměs vyspělejší a také fotbalovější. Naše družstvo tentokrát v sezoně skončilo až na posledním desátém místě, když z osmnácti zápasů jen dvakrát vyhrálo a jednou remizovalo. Získalo tedy 7 bodů při skóre 22 : 94. Naše nejmenší naděje trpělivě vedli trenéři Martin Hájek, Jan Milota a Karel Kubát. V další sezoně budou hrát už nižší okresní soutěž a protože někteří hráči budou muset předčasně vypomáhat mladším žákům, tak nemůžeme ještě čekat nějaké velké zlepšení, ale určitě se náš fotbalový potěr bude snažit o co nejlepší výsledky, nyní pod vedením Martina Hájka a Tomáše Seidela.

Do nové sezony zakládáme i minipřípravku (6-7 let), která pod vedením Jardy Krejčího a Karla Hokeho sice nebude hrát soutěž, ale bude se seznamovat postupně se základními pravidly a taji fotbalové abecedy.

Naši mladší žáci si v krajské I. A třídě vedli v sezoně velmi dobře, když celkově z 24 zápasů: 15x vyhráli, 2x remizovali a 7x prohráli, získali tedy 47 bodů při skóre 102 : 33 a skončili na pěkném čtvrtém místě tabulky. Za sebou nechali taková mužstva, jako jsou AFK Kolín, Sázava, Čáslav, Český Brod atd. Mužstvo vedla trojice trenérů: Jarda Krejčí, Josef Peroutka a Jaroslav Muška za vydatné pomoci jejich zdravotnice a zapisovatelky paní Moniky Račkové.

O vstřelené góly mladších žáků v sezoně se rozdělili tito hráči:

1. Marian Prchlík 29 gólů, 2. Lukáš Šustr 28, 3. David Kotva 14, 4. Tomáš Kotva 13, 5. O. Šmíd 4 branky, 6.-7. Z. Kolář a M. Zrůbek po 3, 8.-10. J. Sedláčková a R. Horák po 2, 11. P. Novotný 1 branka a tři góly byly vlastní.

Družstvo starších žáků pod vedením trenérů Zdeňka Petra a Jiřího Spálenky si vedlo ještě lépe když z 24 utkání vyhrálo 13x, 6x remizovalo a jen 5x prohrálo, získalo tedy 45 bodů při skóre 56 : 22 a skončilo na medailové třetí příčce před Votcem, Týncem, Kolínem, Č. Pečkami, Čáslaví, Českým Brodem a dalšími. Je to velký úspěch našich starších žáků a proto je zde všechny jmenujme: **Standa Boubalík, Milan Sedláček, Lukáš Dvořák, Martin Tomek, Michal Jeřábek, Standa a Roman Kabičkoví, Tomáš Janda, Marek Jind-**

rák, David Kubát, Jan Muška, Jan Trnobranský, Petr Šetina, Milan Matoušek a z ml. žáků vydatně pomáhali **Marian Prchlík a Lukáš Šustr** a samozřejmě trenéři **Zdeněk Petr a Jiří Spálenka. Blahopřejeme ke třetímu místu!!**

Střelci branek starších žáků v této sezoně:

1. Jan Trnobranský 12 gólů, 2. Jan Muška 10, 3. Stanislav Boubalík 9, 4. Milan Sedláček 5, 5. Martin Tomek 4, 6. Petr Šetina 3 góly, 7.-10. Lukáš Dvořák, Roman Kabiček, Marek Jindrák a Michal Jeřábek po 2 gólech, 11.-14. David Kubát, Marian Prchlík, Lukáš Šustr, Martin Raček po jednom gólu a 1 branku si soupeř dal sám. Tato tabulka střelců by byla určitě trochu jiná, kdyby se počítaly i góly které dali žáci na jaře Velkému Oseku (9:0), který se v průběhu soutěže odhlásil, takže jeho výsledky byly anulovány.

Další úspěch zaznamenal v uplynulé sezoně náš dorost, když se umístil v krajské I. A třídě ve velké konkurenci na pěkném **třetím místě**. Dorost z 26 zápasů 16x vyhrál, 4x remizoval a 6x prohrál při skóre 60 : 41 získal 52 bodů, pouhý jeden bod za vedoucími Viktorií Sedlec a Pravonínem (oba 53 bodů, mezi kterými rozhodly vzájemná utkání). Mužstvo vedla úspěšná dvojice trenérů Jan Vodňanský a Pavel Kobliha a na úspěchu se podíleli všichni tito hráči: **Jan**

Ryšavý, František Hrma, Lukáš Pištěk, Pavel Müller, Pavel Kobliha, Jiří Drahot, Karel Mára, Michal Pištěk, Zdeněk Petr, Tomáš Pištěk, Filip Král, Jan Bečvář, Zbyněk Sova, Jakub Trnobranský, Jan Nemeth, Antonín Šetina, Jaroslav Stašák, Martin Chocholušek, Jan Boubalík, Milan Sedláček. Hoši děkujeme a **BLAHOPŘEJEME!!!**

O 60 vstřelených branek se podělili tito dorostenci:

1.-2. Lukáš Pištěk a Michal Pištěk po 12 gólech, 3.-4. Pavel Müller a Filip Král 11 gólů, 5. Karel Mára 5 br. 6. Pavel Kobliha 3 br. , 7.-8. Tomáš Pištěk a Zdeněk Petr po 2 gólech, 9.-10. Antonín Šetina a Jakub Šika po 1 brance.

Děkujeme dorostencům a jejich vedení a blahopřejeme!!!

Po delší přestávce jsme opět přihlásili B mužstvo do nejnižší soutěže t. zn. do čtvrté třídy. Vzal si ho na starost trenér z řad internacionálů Jan Špaček a s vedoucím mužstva Zbyňkem Vostřákem si Běčko vedlo opravdu dobře. Po vydařeném podzimu, kdy poprvé prohráli až v 10. kole v Heřmanicích 2:3, to vypadalo velice slibně. Na jaře si to Běčko poněkud pokazilo, ale celkové umístění na třetím místě určitě není špatné. Po podzimní části vedoucího mužstva Z. Vostřáka vystřídal Libor Vyskočil.



Foto našich starších žáků.

Stojící zleva: Jiří Lukeš, Roman Kabiček, František Trpka, Jan Pilík, Lukáš Dvořák, David Kubát, Stanislav Kabiček, Marian Prchlík, trenér Jiří Spálenka.

Druhá řada zleva: Lukáš Šustr, Marek Jindrák, Petr Hudák, Dan Voltr, David Kotva, Martin Tvrdý, Jan Muška.

První řada v pokleku zleva: Michal Tvrdý, Tomáš Kadleček, Robert Kadoch. Na snímku chybí trenér Mgr. Josef Nádvořník.

Tak tedy v souhrnu mužstvo z 22 zápasů 14x vyhrálo, 2x remizovalo, 6x prohrálo, získalo tedy 44 bodů při skóre 60 : 34.

Střelci branek Běčka: 1. Martin Konopiský 22 gólů, 2. Jiří Soukup 9 gólů, 3. Mírek Tvrdý 7, 4.-5. Ivan Randa a Lukáš Tvrdý po 5 gólech, 6.-9. Josef Bouška, Tomáš Davídek, Pavel Šika a Martin Zrubek po 2 brankách, 10.-12. Petr Polidar, Radek Hedvik, Jaroslav Votruba po 1 góle. Jak je vidět museli B mužstvu často vypo-máhat hráči z kádru Áčka, a nejen to, také velmi často někteří dorostenci. Snad se to v budoucnu zlepší a Běčko bude spíše rezervou pro A mužstvo.

Naše A mužstvo mělo v této sezoně opět kolísavou formu a po podzimní části bylo až na šestém místě okresního přeboru. Na jaře si trochu polepšilo a kdyby v posledním zápase v Mezni neztratilo tři body, mohlo obsadit druhé místo.

Tak tedy celkově A mužstvo z 26 zápasů 12x vyhrálo, 4x remizovalo a 10x prohrálo, při celkovém skóre 66 : 49 získalo 40 bodů a skončilo nakonec až na pátém místě tabulky okresního přeboru.

Střelci branek A mužstva: 1. Michal Davídek 13 gólů, 2. Tomáš Davídek 11 gólů, 3.-4. Petr Nádvorník a Petr Polidar po

7, 5. Radek Hedvik 6 gólů, 6.-8. Petr Bechyně, Petr Bouška, Martin Konopiský po 4 brankách, 9.-13. Zdeněk Pištěk st. a ml., Jaroslav Novotný, Pavel Kobliha ml. a Lukáš Pištěk všichni po dvou gólech. A mužstvo trénoval trenér Josef Nádvorník a asistoval mu Jaromír Jelen. Jako vedoucí mužstva byl Vladimír Kohout.

31. července 2005, tak jako každý rok, jsme pořádali tradiční turnaj v kopané – **34 ročník Memoriálu Františka Hájka** za účasti těchto mužstev:

SK Petrovice, Tatra Sedlčany, SK Maryla Votice (loňský vítěz) a domácí Sokol Sedlec-Prčice. Pořadí turnaje: 1. Tatra Sedlčany B 2. Maryla Votice B 3. Sokol Sedlec-Prčice, 4. SK Petrovice.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem příznivcům a sponzorům oddílu za přízeň, všem hráčům za výkony, trenérům i funkcionářům za práci pro oddíl a také rodičům žáků, kteří se podílejí na financování dopravy žáků a přejeme všem hodně zdraví a hodně úspěchů v novém roce 2006.

Vladimír Kohout – sekretář oddílu.

V únorovém vydání ND se ohlédneme za podzimní částí soutěže.

Lidové pranostiky na leden:

- | | |
|---|--|
| <p>1. 1. Na Nový rok déšť – o velikonočních sních.</p> <p>6. 1. Na Tři krále hodně hvězd – bude hodně brambor.</p> <p>8. 1. O svatém Erhartu zima zebe do nártů.</p> <p>11. 1. Na svatého Hygina pravá zima začíná.</p> <p>15. 1. Je-li svatý Pavel jasný – čeká nás rok šťastný.</p> <p>18. 1. Svatá Priska pod saněmi píská.</p> <p>20. 1. Nezmrzne-li cikán do Fabiána a Šebestiána, potom už nezmrzne.</p> <p>21. 1. O svatě Anežce od kamen se nechce.</p> <p>24. 1. Svatý Timotej ledy láme, nemá-li je, nadělá je.</p> | <p>25. 1. Na Pavla obrácení též i zima se promění; buď popustí, nebo zhuští.</p> <p>28. 1. Je-li Karel Veliký málo ledový, únor to zase napraví.</p> <p>29. 1. Na Saleského Františka meluzína si často zapíská.</p> |
|---|--|
- Teplý leden – ze zrna klas jeden.
 - Co v lednu zimy, to v červenci horka.
 - V půli ledna smutno není, den je delší o kočičí převalení.
 - Lednový prach – srpnové bláto.
 - Lednové červánky zrání, mnoho bouřek v létě.
 - Mlhy v lednu – mokré jaro.
 - Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu.
 - Když krtek ryje v lednu, končí zima v květnu.

—r—

Votické noviny k dostání v Sedlci-Prčici

Od ledna si můžete tento čtrnáctidenník zakoupit v Informačním centru v Prčici a Knihkupectví Podzimek v Sedlci. Cena výtisku je 6,- Kč. Měsíčník Náš domov pak bude pro zájemce k dostání ve Voticích na radnici.

—r—

Prodám brambory stolní – kg / 2,- Kč
Kontakt na telefon: 382 591 360

Bydlíte v pronájmu, stavíte?

Půjčky na bydlení do jakékoliv výše bez počátečního vkladu.
Např.:
1 mil. – splátka 5 916 Kč/měs.

Tel. : 728 720 130

O PRČICI

V článku „Osídlení a původ místních jmen v našem kraji“ pan M. Fiala v měsíci listopadu mimo jiné napsal... Asi před sto lety zastupitelstvo městečka Prčice požádalo příslušné úřady o změnu jména na Vítkov. Toho času se hovořilo i psalo o městečku Prčice dosti vulgárně a směšně.

Proto, aby tomu i v budoucnu nebylo, posloužil především pochod Praha – Prčice. Dnes kdekdo, včetně pana prezidenta, navštěvuje údolí Českého Meránu a to nejen o pochodu, ale i jiné měsíce. Lidé poznávají osobně, jaká je zde krásná, neponičená příroda, čistý vzdušek, ale též upřímní a pozorní obyvatelé.

Jsou tací, kteří si vyšlápli po trasách pochodu více jak 30x. Vždy se těší na další ročník. V roce 1983 uvolnil díky pochodu Praha – Prčice ÚV ČSTV finanční hotovost 3 mil. Kč na novou budovu, která slouží nejen sportovcům. TJ Sokol tak získal kabiny, ale i klubovnu, bufet a tolik potřebné sociální zařízení. Rovněž tak lze ubytovat zájemce v ubytovně s kapacitou 22 lůžek.

Co však udělali místní orgány za 40 let tohoto pochodu? V roce 1975 chtěli za každou cenu tento pochod zrušit. Když byl starostou pan Jaroslav Krejčí, pan Josef Skalický – kameník z Jesenice, vytvořil škrapál. Ten je umístěn v dolní polovině náměstí v Prčici. Stovky turistů, především v den pochodu, novináři i televize jej vyfotografovali. To je za 40 let vše. Jak do budoucna? Mám svojí představu, jak vytvořit na náměstí v Prčici něco, co není zcela určité v naší republice a možná ani ve světě. Cena zhruba 70 000 Kč. Obyvatelé městečka Sedlec – Prčice by mohli být na změnu pyšní. To však záleží předně na novém zastupitelstvu obce, které si v měsíci červnu 2006 zvolíte. V současné době vzhledem k průběhu kanalizace v obci to není možné.

V dohledné době je na dobré cestě i to, jak získat na tuto akci finanční prostředky. O pochodu Praha – Prčice nyní zpracovává pan Antonín Podzimek publikaci, která by měla vyjít před pochodem, začátkem května. Jsem přesvědčen, že mnohým škarohlídům Antonín Podzimek – člen Rady Středočeského kraje ukáže, že není slibovatel, jak se o něm na veřejnosti říká.

Stanislav Rataj
rodák z Prčice, Kosova Hora

JITKA KOBLIOVÁ

Měšetice, Sedlec-Prčice

**Vedení účetnictví
a daňové evidence**

Zpracování mezd

Daňová přiznání, hlášení

Kontakt: 737 768 470

Kam na výstavu?

Praha – Staroměstská radnice

15. 11. 2005 – 30. 1. 2006 **CZECH PRESS PHOTO 2005** – otevřena denně od 9 do 18. hod. v Křížové chodbě a Rytířském sále Staroměstské radnice v Praze. Vstupné: 70,- Kč, studenti a senioři 40,- Kč. Výstava poté bude putovat péčí ministerstva zahraničí ČR po světě.

Praha – Národní zemědělské muzeum (Kostelní 44, Praha 7)

27. 9. 2005 – 31. 3. 2006 Kde se pivo vaří, tam se dobře daří...

...je název výstavy, která přiblíží tradice i současnost výroby českého piva a bohatou historii českého pivovarnictví, představí návštěvníkům všechny důležité suroviny a předměty týkající se výroby piva. Nabídne množství infor-

mací z historie jeho výroby, distribuce, konzumace a představí pivo i jako zdroj inspirace. Bohatý doprovodný program. AKCE PRO VÁS: Vstupné + tácek = jedno pivo! Vstupné + tácek + anketa = dvě piva!! Každý z prvních padesáti návštěvníků v novém roce 2006 obdrží zdarma jedno lahvové pivo!!!

Výstaviště Flora Olomouc

3. 2. – 5. 2. 2006 **TOURISM EXPO** – výstava služeb cestovního ruchu a využití volného času

Výstaviště České Budějovice

4. 2. – 5. 2. 2006 **Halové závody psů „AGILITY“** – pořádá Kynologický klub ČB

Sedlčany KDJS

10. 1. – 10. 2. 2006 **Mgr. Lukáš Synek – Svět v dobrém světle** – výstava fotografií z exotických koutů naší planety.

Kde se tančí?

Plesová sezóna na „Františku“:

- | | |
|----------------------------|--------------|
| 14. 1. DOS Včelákova Lhota | zač. 20 h |
| 15. 1. Dětský karneval | zač. 13.30 h |
| 28. 1. SDH Vrchotice | zač. 20 h |
| 10. 2. Maškarní | zač. 20 h |
| 11. 2. Maškarní průvod | |

KD Přestavky:

3. 2. SDH Sedlec (hraje skupina Vat) zač. 19 h

SDH Měšetice děkuje všem pořadatelům za pomoc při pořádání Mikulášské besídky dne 3. 12. v Měšeticích a sponzorům Smíšené zboží Cifrainovi a Mgr. Štěpánce Trnobrské za poskytnuté sponzorské dary.

Děkujeme.

Důležitá telefonní čísla

- **Hasiči** **150**
místní pohotovost **602 666 150**
- **Lékařská záchranná služba** **155**
- **Policie ČR** **158**
Obvodní odděl. Votice **317 812 275**
- **Univerzální** – Pro hlášení nehod všeho druhu **112**
- **Středočeská energetická** – pohotovost **800 178 634**
- **Středočeská plynárenská** – pohotovost **317 814 513**
- **Centrální ohlašovna poruch** – plyn **1239**
- **Služby s.r.o.** **317 834 514, 731 406 450**
- **Zeos** – vodovod (Po-Pá 6-15 hod) **317 834 320**
mobil: **603 812 698**
- **Veterinář** – MVDr. Šonka **317 834 422, 603 817 898**

Děkuji všem, kteří se v tak hojném počtu přišli naposledy rozloučit s naším drahým manželem, tatínkem a dědečkem

panem
Miroslavem Dolejším
ze Sedlce.

Vřelý dík patří rybářům, hudebníkům a zvláště za vzorné vypravení pohřbu panu F. Sukovi.

Děkují manželka Marie a dcery Maruš a Mirka s rodinami.

*Měl jsi nás rád, chtělo se Ti žít,
osud tomu nepřál, musel jsi odejít.
Jen kytičku na hrob Ti dáme
a s bolestí v srdci na tebe
vzpomínáme.*

Dne 15. ledna 2006 tomu bude 5 let, co nás navždy opustil

pan
Zdeněk Švec
z Kvasejovic.

Stále vzpomínají maminka a sestry s rodinami.

Dne 7. ledna uplyne 14 roků od smrti

pana
Antonína Lišky
z Prčice.

Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi.
Rodina Liškova.